

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA LEŚNICTWA

Nr 4 **Warszawa, dnia 1 grudnia 1946 r.** **Rok I**

TREŚĆ:

PRZEDRUKI Z DZIENNIKA USTAW R. P. I Z MONITORA POLSKIEGO — Str.

Poz. 39 Dekret z dnia 12 sierpnia 1946 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 248) . . . 138

Poz. 40 Dekret z dnia 26 sierpnia 1946 r. o zniesieniu izb rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 265) . . . 139

Poz. 41 Dekret z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 279) . . . 139

Poz. 42 Dekret z dnia 13 listopada 1946 r. o daninie narodowej na zagospodarowanie Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 341) . . . 145

Poz. 43 Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1945 r. o uwierzytelnianiu planów i dokumentów mierniczych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 167) . . . 151

Poz. 44 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 24 września 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 283) . . . 152

Poz. 45 Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 6 września 1946 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 263) . . . 154

Poz. 46 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1946 r. o przyjmowaniu i wymianie biletów Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 212) . . . 155

Poz. 47 Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 października 1946 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (M. P. Nr. 120, poz. 220) . . . 155

ZARZĄDZENIA

Poz. 48 Zarządzenie Ministerstwa Leśnictwa z dnia 14 października 1946 r. w sprawie sprzedaży drewna opałowego w roku gospodarczym 1946/47 . . . 156

Poz. 49 Zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 8 lipca 1946 r. o przepisach szczegółowych uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych przez urzędy i instytucje państwowe, wykonywujące pomiary stosowane . . . 158

OKÓLNIKI

Poz. 50 Okólnik Ministerstwa Leśnictwa z dnia 15 listopada 1946 r. w sprawie progresji z art. 4 dekretu z dnia 13.IV.1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego . . . 159

Poz. 51 Okólnik Ministerstwa Leśnictwa z dnia 31 sierpnia 1946 r. w sprawie przedstawiania kart rejestracyjnych przy tranzakcjach handlowych . . . 160

Poz. 52 Okólnik Ministerstwa Skarbu Nr. 464 z dnia 6 września 1946 r. w sprawie depozytów w walutach obcych . . . 161

Poz. 53 Pismo okólne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 czerwca 1946 r. w sprawie remiz ochronnych dla zwierzyny . . . 162

KOMUNIKATY

Poz. 54 Podział administracyjny Rzeczypospolitej . . . 163

ROZPORZĄDZENIA

Poz. 55 Rozporządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 20 grudnia 1946 r. Wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 28 stycznia 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, padległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czynności służbowych pozazwykły mmiejscem służbowym oraz wrazieprzeniesienia na inne miejsce służbowe . . . 166

UWAGA:

Ministerstwo Leśnictwa wydało w oddzielnych broszurach:

1) Przepisy prowadzenia rachunkowości i kasowości oraz przepisy o obrotach pieniężnych w urzędach administracji lasów państwowych;
2) Tymczasowe przepisy o obrotach materiałów drzewnych i innych produktów gospodarstwa leśnego w Lasach Państwowych, uzgodnione z Ministerstwem Skarbu i z Biurem Kontroli przy Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

PRZEDRUKI Z DZIENNIKA USTAW R. P. I Z MONITORA POLSKIEGO

39

DEKRET

z dnia 12 sierpnia 1946 r.

o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Sprawy administracji rolnictwa i reform rolnych włącza się do zakresu działania wojewodów i starostów.

Łącznie ze sprawami administracji rolnictwa i reform rolnych powierza się wojewodom i starostom jako odpowiedzialnym wykonawcom zleceń Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych nadzór nad przedsiębiorstwami państwowymi lub ich oddziałami na terenie województwa bądź powiatu, mającymi za przedmiot:

a) prowadzenie gospodarstw rolnych i hodowlanych oraz przemysłu rolnego,

b) utrzymywanie i eksploatację traktorów i maszyn rolniczych.

Art. 2. Do załatwiania spraw, określonych w art. 1, we władzach administracji ogólnej stosuje się przepisy art. 27 — 32 i 67 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 80, poz. 555).

Wszyscy urzędnicy, załatwiający we władzach administracji ogólnej sprawy, określone w art. 1, z wyłączeniem urzędników kancelaryjnych, są urzędnikami fachowymi w rozumieniu art. 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej.

Art. 3. Uprawnienia i obowiązki przechodzą:

a) z wojewódzkich urzędów ziemskich i prezesów wojewódzkich urzędów ziemskich — na wojewodów,

b) z powiatowych urzędów ziemskich i komisarzy ziemskich — na starostów.

Sprawy, określone w art. 1, włącza się na obszarze m. st. Warszawy oraz m. Łodzi do zakresu działania Prezydenta m. st. Warszawy oraz m. Łodzi.

Art. 4. Zatrudnieni w wojewódzkich i powiatowych urzędach ziemskich urzędnicy i niżsi funkcjonariusze oraz pracownicy kontraktowi przechodzą do służby we właściwym urzędzie wojewódzkim lub starostwie.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziem Odzyskanych.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 15 sierpnia 1944 r. o organizacji wojewódzkich i powiatowych urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 4).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Bieniek

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

40

DEKRET

z dnia 26 sierpnia 1946 r.

o zniesieniu izb rolniczych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Znosi się izby rolnicze.

Art. 2. Zadania izb rolniczych w dziedzinie

a) przedstawicielstwa i obrony interesów rolnictwa,

b) samodzielnego przedsiębrania środków do wszechstronnego popierania rolnictwa,

c) współdziałania z władzami państwowymi i samorządowymi w sprawach rolnictwa,

przechodzą na stowarzyszenie „Związek Samopomocy Chłopskiej".

Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia władze lub instytucje, powołane do wykonywania innych czynności, powierzonych izbom rolniczym przez ustawy i rozporządzenia.

Art. 3. Majątek izb rolniczych, pozostały po umorzeniu ich zobowiązań, przekazuje się na cele rolnicze stowarzyszeniu „Związek Samopomocy Chłopskiej".

Przejście tytułu własności do nieruchomości izb rolniczych na stowarzyszenie „Związek Samopomocy Chłopskiej" będzie ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych) na wniosek tego stowarzyszenia. Przeniesienie tytułu własności majątku izb rolniczych na rzecz stowarzyszenia „Związek Samopomocy Chłopskiej" jest wolne od wszelkich opłat i podatków.

Art. 4. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczy komisarza do przeprowadzenia likwidacji izb rolniczych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 roku Nr 2, poz. 16).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Bieniek

41

DEKRET

z dnia 6 września 1946 r.

o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

DZIAŁ I.

Zapas ziemi.

Art. 1. 1. Na tworzenie gospodarstw rolnych i działek osadniczych oraz uzupełnienie gospodarstw rolnych nieżywotnych przeznacza się na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska wszelkie nieruchomości ziemskie z wyjątkiem tych, które w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu stanowią własność osób fizycznych.

2. Nieruchomości, wskazane w ustępie poprzedzającym, stanowią zapas ziemi w rozumieniu przepisów niniejszego dekretu.

Art. 2. 1. Do zapasu ziemi, określonego w art. 1, mogą być w przypadkach gospodarczo uzasad-

nionych włączone nieruchomości lub ich części położone w granicach administracyjnych miast, z wyjątkiem tych, które w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu stanowią własność osób fizycznych. W szczególności dotyczy to nieruchomości, które ze względu na swój charakter mogą być celowo wykorzystane dla produkcji rolnej.

2. Rozporządzenie Ministrów Ziem Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Administarcji Publicznej, Odbudowy i Skarbu, ustali zasady włączania do zapasu ziemi, określonego w art. 1, oraz władze powołane do dokonywania tych czynności, jak również tryb postępowania przed tymi władzami.

Art. 3. 1. Do zapasu ziemi, określonego w art. 1, nie wchodzą wszelkie lasy i grunty leśne o powierzchni przekraczającej 25 ha. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych mogą być jednakże pewne obszary tych gruntów włączone do wspomnianego zapasu ziemi.

2. Rozporządzenie Ministrów: Ziem Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Leśnictwa, Skarbu oraz Odbudowy, ustali zasady włączania do zapasu ziemi, określonego w art. 1, oraz władze powołane do dokonywania tych czynności, jak również tryb postępowania przed tymi władzami.

Art. 4. Nieruchomości, wchodzące w skład zapasu ziemi, określonego w art. 1, oraz włączone do tego zapasu w myśl przepisów art. 2 i 3, przechodzą na własność Państwa, o ile nie stanowią już własności państwowej z mocy innych przepisów prawnych. Nieruchomości te wchodzą w skład Państwowego Funduszu Ziemi.

Art. 5. Nieruchomości, które wchodzą w skład zapasu ziemi, wolne są od wszelkich długów i ciężarów z wyjątkiem służebności, których utrzymanie w mocy uzna właściwa władza za niezbędne. Sprawa odpowiedzialności Państwa za te obciążenia zostanie uregulowana w odrębnych przepisach.

Art. 6. Do ujawnienia prawa własności nieruchomości, przejętych na rzecz Państwa w myśl przepisu art. 4, oraz do wykreślania obciążeń hipotecznych, wskazanych w art. 5, stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 8 sierpnia 1946 r. o wpisywaniu w księgach hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 233).

DZIAŁ II.

Wydzielenie nieruchomości na cele publiczne.

Rozdział I.

Zasady ustroju rolnego i osadnictwa.

Art. 7. 1. Z zapasu ziemi zostaną wydzielone i przekazane właściwym władzom i instytucjom nieruchomości, niezbędne na cele publiczne (państwowe, samorządowe i społeczne), a w szczególności:

1) na cele szkolne i opiekuńczo-wychowawcze;
2) na państwowe i samorządowe ośrodki kultury rolnej, dla zakładów przemysłu rolnego oraz na cele melioracyjne;
3) na cele wojskowe i komunikacji publicznej;
4) na potrzeby związków religijnych uznanych prawnie wyznań;
5) na rozbudowę miast, uzdrowisk, letnisk, kolonii mieszkaniowych oraz ogródków działkowych, które znajdują się w strefie interesów mieszkaniowych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych.

2. Obszar użytków rolnych, wydzielonych stosownie do ust. 1, nie może przekraczać 10% ogółu użytków rolnych, wchodzących w skład zapasu ziemi. Ograniczenia tego nie stosuje się do użytków rolnych, wydzielonych na cele szkolne.

3. Rozporządzenie Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Odbudowy ustali władze powołane do wydzielenia i przekazania nieruchomości, wskazanych w niniejszym artykule, oraz tryb postępowania przed tymi władzami, jak również warunki i sposób przekazania nieruchomości.

Art. 8. Do resztówek, pozostałych po rozparcelowaniu wszelkich nieruchomości wchodzących w skład zapasu ziemi, stosuje się odpowiednio przepisy dekretu z dnia 12 czerwca 1945 r. o przeniesieniu własności resztówek majątków rozparcelowanych na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 162) z tą zmianą, że mogą te resztówki być oddane do bezpłatnego użytkowania spółdzielniom parcelacyjno-osadniczym, które współdziałały z właściwymi władzami w parcelacji danych nieruchomości. W tym przypadku przepis art. 2 ust. 2 wymienionego dekretu nie ma zastosowania.

Rozdział II.

Obszar gospodarstw rolnych i działek.

Art. 9. Obszar użytków rolnych w gospodarstwach rolnych, nadawanych w trybie niniejsze-

go dekretu, w zależności od warunków glebowych, terenowych, klimatycznych i ekonomicznych wynosić winien od 7 — 15 hektarów. Jednakże obszar użytków rolnych w gospodarstwach o charakterze hodowlanym może wynosić do 20 hektarów, istniejące zaś gospodarstwa rolne o obszarze użytków rolnych poniżej 7 hektarów mogą być nadawane w dotychczasowym rozmiarze.

Art. 10. Obszar użytków rolnych gospodarstw ogrodniczych nie może przekraczać 5 hektarów. Ograniczenie to nie dotyczy dotąd istniejących gospodarstw nasiennych i szkółkarskich, których obszar może wynosić do 20 hektarów.

Art. 11. Obszar użytków rolnych działek dla osadników rybackich i pracowników zatrudnionych w gospodarstwach leśnych i rybnych nie może przekraczać 3 hektarów. Obszar użytków rolnych działek dla rzemieślników wiejskich nie może przekraczać 2 hektarów. Obszar użytków rolnych pozostałych kategorii działek pracowniczych nie może przekraczać 1 hektara.

Art. 12. 1. Szczegółowe zasady stosowania norm, przewidzianych w art. 9 — 11, ustali rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych.

2. Normy, przewidziane w art. 9 — 11, mogą być w drodze uchwały Rady Ministrów w poszczególnych przypadkach lub na poszczególnych obszarach Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska podwyższone, nie więcej jednak niż o $\frac{1}{3}$.

Art. 13. Gospodarstwa rolne nieżywotne mogą być uzupełnione w ramach norm przewidzianych w czterech artykułach poprzedzających.

Rozdział III.

Nabywcy.

Art. 14. 1. Nabywcami gospodarstw (działek) mogą być obywatele polscy, którzy przybyli na obszar Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska w ramach akcji osiedleńczej, kierowanej przez władze państwowe, bądź posiadają grunty rolne za zgodą władz państwowych.

2. Mogą być również nabywcami gospodarstw rolnych (działek) te spośród osób stale zamieszkałych przed dniem 1 stycznia 1945 r. na obszarze Ziem Odzyskanych, które uzyskały lub uzyskają obywatelstwo polskie.

Art. 15. 1. Osoby ubiegające się o nabycie gospodarstw rolnych (ogrodniczych) winny wykazać, że:

1) posiadają praktyczne przygotowanie do prowadzenia gospodarstwa rolnego (ogrodniczego) oraz, że praca na roli stanowi ich główny zawód, albo

2) posiadają fachowe wykształcenie rolnicze.

2. Wymogów przewidzianych w ust. 1 nie stosuje się do niepełnoletnich.

Art. 16. Nie mogą otrzymać gospodarstw (działek) osoby skazane prawomocnym wyrokiem za występek, polegający na uchylaniu się od służby wojskowej, za zbrodnię lub zbrodnię wojskową oraz skazane prawomocnym wyrokiem za występek przewidziany w art. 38 lub 39 niniejszego dekretu.

Art. 17. W trybie niniejszego dekretu jedna osoba może nabyć tylko jedno gospodarstwo (działkę). Małżeństwo sądownie nierozłączone uważa się za jednego uprawnionego. Rodziców wraz z pozostającymi przy nich niepełnoletnimi dziećmi uważa się za jednego uprawnionego.

Art. 18. 1. Pierwszeństwo do otrzymania gospodarstwa (działki) mają:

1) zdemobilizowani żołnierze i inwalidzi wojska polskiego, którzy brali udział w walkach o Polskę, oraz uczestnicy walk partyzanckich o Polskę z wyjątkiem tych, którzy występowali przeciwko Polsce Demokratycznej;

2) funkcjonariusze służby bezpieczeństwa, którzy w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami;

3) wdowy i sieroty po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę, jako też wdowy i sieroty po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego, oraz osoby, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa;

4) repatrianci;

5) właściciele gospodarstw małorolnych i karłowatych, znajdujących się na obszarach Państwa Polskiego poza obszarem Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

2. Osoba, która została wprowadzona przez władze państwowe w posiadanie gruntu na

obszarze Ziem Odzyskanych lub b. Wolnego Miasta Gdańska, ma pierwszeństwo do nabycia gospodarstwa działki), utworzonego z tych gruntów lub ich części, bez względu na pierwszeństwo osób, wymienionych w ust. 1.

Art. 19. Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych oraz Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego we właściwym dla nich zakresie działania, może ograniczyć zastosowanie pierwszeństwa osób, wymienionych w ust. 1 pkt. 1 — 3 artykułu poprzedzającego, do obszarów niektórych powiatów Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 20. Ministrowie: Ziem Odzyskanych, Rolnictwa i Reform Rolnych, Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Odbudowy ustalą obszary nadmorskie, na których zapas ziemi winien być przeznaczony w całości lub częściowo na tworzenie osad rybackich.

Rozdział IV.

Cena gospodarstw (działek) i jej spłata.

Art. 21. 1. Gospodarstwa (działki) nabywa się odpłatnie za cenę odpowiadającą szacunkowi składników gospodarstwa (działki).

2. Szacunek gruntów ustala się w wysokości równej przeciętnemu rocznemu urodzajowi z danego obszaru ziemi, przy czym jako przeciętny urodzaj dla gruntów średniej jakości przyjmuje się 15 centnarów metrycznych żyta z jednego hektara.

3. Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ziem Odzyskanych określą w drodze rozporządzenia odpowiednio do normy ust. 2 zasady ustalenia przeciętnego urodzaju dla gruntów o jakości innej, niż średnia. Rozporządzenie wymienionych Ministrów, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali zasady szacunku budynków oraz inwentarza żywego i martwego.

Art. 22. Osadnikom wojskowym, korzystającym z pierwszeństwa przewidzianego w art. 18 ust. 1 pkt 1, odlicza się od ceny przypadającej za gospodarstwo (działkę) równowartość gospodarstwa o obszarze 10 hektarów użytków rolnych średniej jakości. Wysokość tej równowartości ustalą Ministrowie: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej i Skarbu.

Art. 23. 1. Osobom, które w związku z wojną rozpoczętą we wrześniu 1939 r. utraciły gospodarstwa rolne na tych terenach Rzeczypospolitej Polskiej w jej granicach przedwojennych, które nie weszły w skład obecnego obszaru Państwa, o ile osoby te stale zamieszkiwały na tych terenach przed dniem 1 września 1939 r., jak również osobom, które na mocy umów międzynarodowych, zawartych przez Państwo Polskie, mają otrzymać ekwiwalent wzamian za mienie pozostawione za granicą, — zarachowuje się na pokrycie ceny nabycia gospodarstwa (działki) wartość utraconego (pozostawionego) gospodarstwa.

2. Rozporządzenie Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, określi zasady ustalenia mienia, którego równowartość podlega zarachowaniu stosownie do przepisów ustępu poprzedzającego, oraz szacunku tego mienia, władze powołane do wykonania tych czynności, sposób postępowania przed tymi władzami i terminy, w jakich należy zgłaszać uprawnienia wynikające z ustępu poprzedniego pod sankcją utraty tych uprawnień.

Art. 24. 1. Rozporządzenie Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali termin i tryb spłaty należności za nabyte gospodarstwa (działki), a w szczególności rodzaj i wysokość ulg dla osadników zagospodarowujących się za pośrednictwem spółdzielni parcelacyjno-osadniczych oraz zagospodarowujących się w szczególnie trudnych warunkach.

2. Na poczet spłaty ceny nabycia mogą być pobrane zaliczki przed przeniesieniem prawa własności gospodarstwa (działki).

3. Należności, przewidziane w niniejszym artykule, podlegają ściągnięciu w trybie przewidzianym dla realizacji należności publiczno-prawnych.

Rozdział V.

Akta nadania i przeniesienia prawa własności nadanych gospodarstw (działek).

Art. 25. 1. Wyznaczenie nabywcy gospodarstwa (działki) następuje w drodze orzeczenia właściwej władzy, zwanego w dalszym ciągu aktem nadania.

2. Nadawać można gospodarstwa (działki) fizycznie wydzielone lub jeszcze nie wydzielone. W tym ostatnim przypadku akt nadania powinien wskazywać nieruchomość, z której grunty przynależne do gospodarstwa (działki) mają być wydzielone, ze wskazaniem, jakiemu obszarowi przeciętnej jakości gruntów, wchodzących w skład tej nieruchomości, odpowiadać ma rozmiar nadanego gospodarstwa działki)

Art. 26. 1. Osoba, która otrzyma akt nadania gospodarstwa (działki) fizycznie wydzielonego, ma prawo do objęcia tego gospodarstwa w posiadanie celem korzystania i pobierania z niego bezpłatnie pożytków.

2. Osoby, które otrzymały akty nadania gospodarstw (działek) fizycznie jeszcze nie wydzielonych z większej nieruchomości, mają prawo do prowizorycznego przyznania im całości lub części tej nieruchomości we wspólne posiadanie z tym, że objęty w posiadanie obszar nie może przekraczać łącznego obszaru gruntu wskazanego w aktach nadania tych osób. Z posiadaniem łączy się również prawo do korzystania i pobierania bezpłatnie pożyków z tej części nieruchomości.

3. Na wniosek osób, wskazanych w ust. 2, grunty oddane im we wspólne posiadanie mogą być prowizorycznie między nie podzielone w stosunku do obszaru wskazanego w poszczególnych aktach nadania. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio do prowizorycznego wydzielenia części gruntu jednemu zainteresowanemu.

Art. 27. Prawa wynikające z aktu nadania mają charakter osobisty, są niezbywalne i nie dziedziczne. W razie śmierci osoby, która uzyskała akt nadania, jeżeli śmierć ta nastąpiła przed orzeczeniem o wykonaniu aktu nadania (art. 31), członkowie rodziny, którzy ze zmarłym pozostawali we wspólnocie gospodarczej, mają pierwszeństwo przed wszystkimi innymi osobami do otrzymania tego samego gospodarstwa (działki) w trybie niniejszego dekretu.

Art. 28. 1. Osoba, która otrzymała akt nadania, obowiazana jest prowadzić swe gospodarstwo osobiście lub przez członków rodziny, żyjących z nią razem we wspólnocie gospodarczej.

2. Niezastosowanie sie do obowiazku wskazanego w ust. 1 uzasadnia cofniecie aktu nadania. W tym przypadku podlega zwrotowi wartość nakładów koniecznych i użytecznych, których posiadacz dokonał w czasie korzystania z gospodarstwa (działki).

3. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministra Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali władze właściwe do orzekania w sprawie zwrotu nakładów przewidzianego w ust. 2 oraz tryb postępowania przed tymi władzami.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do nabywców niepełnoletnich.

Art. 29. Osoba, która otrzymała akt nadania, może do czasu wydania orzeczenia o wykonaniu aktu nadania (art. 31) zrzec się nadanego jej gospodarstwa (działki), z obowiązkiem przekazania go właściwej władzy administracji ogólnej jako władzy ziemskiej.

Art. 30. 1. Przed przeniesieniem prawa własności nadanego gospodarstwa (działki) na nabywcę (art. 31) ustala się cenę tego gospodarstwa (działki). Jeżeli gospodarstwo (działka) w chwili nadania nie było jeszcze fizycznie wydzielone, ustalenie ceny następuje po lub równocześnie z określeniem jego granic.

2. Ustalenie ceny nabycia i określenia granic nadania gospodarstwa (działki) następuje w drodze odrębnego orzeczenia władzy.

Art. 31. 1. Przeniesienie prawa własności nadanego gospodarstwa (działki) na nabywcę nastepuje w drodze orzeczenia, zwanego orzeczeniem o wykonaniu aktu nadania.

2. W orzeczeniu o wykonaniu aktu nadania należy wymienić: akt nadania, osobę nabywcy oraz przedmiot i warunki nabycia gospodarstwa (działki).

3. Orzeczenie o wykonaniu aktu nadania jest ostateczne.

Art. 32. Do ujawnienia prawa własności nieruchomości, nadanych w trybie przepisów niniejszego dekretu, w księgach hipotecznych (gruntowych) stosuje się odpowiednio przepisy o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej z tą zmianą, że podstawą wpisu w księdze hipotecznej jest odpis prawomocnego orzeczenia o wykonaniu aktu nadania.

Rozdział VI.

Właściwość władz powołanych do orzekania w trybie niniejszego dekretu.

Art. 33. Władzami właściwymi w rozumieniu niniejszego dekretu są władze administracji ogólnej oraz powołane przy tych władzach powiatowe i wojewódzkie komisje osadnictwa rolnego.

Art. 34. Do zakresu działania władz administracji ogólnej, działających jako władze osiedleńcze, należy dokonywanie wszelkich czynności w wykonaniu niniejszego dekretu, o ile dekret ten lub wydane na jego podstawie rozporządzenia nie stanowią inaczej.

Art. 35. Do zakresu działania władzy administracji ogólnej jako władzy ziemskiej należy

wydawanie orzeczeń, przewidzianych w art. 30 i 31 niniejszego dekretu oraz w rozporządzeniach wydanych na podstawie niniejszego dekretu, tudzież wykonywanie czynności niezbędnych dla przygotowania gospodarstw (działek) do ich nadania.

Art. 36. 1. Do zakresu działania komisji osadnictwa rolnego należy orzekanie:

1) o nadaniu gospodarstwa (działki), nie wyłączając budynków i inwentarza (akt nadania);
2) o cofnięciu aktu nadania.

2. Nadto komisjom osadnictwa rolnego mogą być zlecone inne czynności stosownie do rozporządzeń wydanych na mocy niniejszego dekretu.

Art. 37. Rozporządzenie Ministrów: Ziem Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych ustali skład komisji osadnictwa rolnego, ich właściwość, tryb postępowania przed tymi komisjami oraz właściwość rzeczową władzy administracji ogólnej jako władzy ziemskiej w przedmiocie postępowania w trybie niniejszego dekretu.

DZIAŁ III.

Przepisy karne.

Art. 38. Kto po otrzymaniu aktu nadania gospodarstwa (działki) i objęciu tego gospodarstwa w posiadanie opuszcza je, nie przekazawszy właściwej władzy (art. 29),

podlega karze aresztu do lat 2 i grzywny, albo jednej z tych kar.

Art. 39. Kto, wykonując uprawnienia wynikające z aktu nadania, przewidziane w art. 26, obniża wartość i zdolność produkcyjną gospodarstwa (działki), z którego korzysta, podlega karze więzienia do lat 2.

Art. 40. 1. Ściganie przestępstw, przewidzianych w art. 38—39, następuje na wniosek powiatowej komisji osadnictwa rolnego.

2. Prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo, wskazane w art. 16 niniejszego dekretu, popełnione po otrzymaniu aktu nadania, stanowi podstawę do cofnięcia aktu nadania gospodarstwa (działki).

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 41. 1. Nieruchomości ziemskie, stanowiące własność osób, które uzyskały obywatelstwo polskie w trybie ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziem Odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 106) przejmuje się na własność Państwa i włącza do zapasu ziemi, określonego w art. 1, jeśli po opuszczeniu jej przez właściciela i osoby prawa jego reprezentujące nieruchomość ta z mocy zarządzenia właściwej władzy lub za jej zezwoleniem została przed wejściem w życie niniejszego dekretu objęta w posiadanie przez inną osobę.

2. Przepis art. 18 ust. 2 znajduje tu odpowiednie zastosowanie.

Art. 42. Również mogą być przejęte na własność Państwa i włączone do zapasu ziemi, określonego w art. 1, nieruchomości ziemskie, które w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu nie znajdują się w posiadaniu dotychczasowych właścicieli lub osób prawa ich reprezentujących.

Art. 43. Dotychczasowi właściciele nieruchomości ziemskich, o których mowa w dwóch artykułach poprzedzających, mają prawo do odpowiedniego odszkodowania w naturze w drodze bezpłatnego nadania im gospodarstwa (działki) w trybie niniejszego dekretu.

Art. 44. Rozporządzenie Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ziem Odzyskanych, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, ustali władze powołane do orzekania o przejęciu na własność Państwa nieruchomości ziemskich, wymienionych w art. 41 i 42, oraz do orzekania o przyznaniu przewidzianego w art. 43 odszkodowania w naturze, tudzież tryb postępowania przed tymi władzami i sposób wymiaru odszkodowania.

Art. 45. Rozporządzenia oparte na przepisach niniejszego dekretu — jeśli ich moc obowiązująca rozciągać się ma na obszar byłego Wolnego iMasta Gdańska — będą wydawane przez Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, ilekroć dakret niniejszy odnośnie obszaru Ziem Odzyskanych przewiduje w zakresie wydawania rozporządzeń uprawnienia Ministra Ziem Odzyskanych.

Art. 46. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej oraz Rolnictwa i Reform Rolnych, każdemu w ich zakresie działania w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 47. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc prawną na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska sprzeczne

z przepisami nieniejszego dekretu przepisy dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) oraz dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Jan Wasilewski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Bolesław Podedworny

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski
Marszałek Polski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Stefan Jądrychowski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

42

DEKRET

z dnia 13 listopada 1946 r.

o daninie narodowej na zagospodarowanie Ziem Odzyskanych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Celem przyspieszenia zagospodarowania Ziem Odzyskanych i ekonomicznego zjednoczenia ich z Macierzą wprowadza się daninę narodową jako jednorazowe powszechne świadczenie majątkowe.

Art. 2. Wpływy z daniny narodowej przeznaczone są wyłącznie na zagospodarowanie Ziem Odzyskanych.

Art. 3. Daninie narodowej podlegają:

1) podatnicy podatku gruntowego;

2) podatnicy podatku od nieruchomości,

3) podatnicy podatku obrotowego,

4) osoby pobierające wynagrodzenia za pracę,

5) wszystkie inne osoby fizyczne osiągające przychody ze źródeł wymienionych w art. 8 ust. (2) pkt. 5), 6) i 7) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 14).

Art. 4. Nie podlegają daninie narodowej:

1) z podatników podatku gruntowego;

a) Skarb Państwa,

b) związki samorządu terytorialnego;

2) z osób pobierających wynagrodzenia za pracę: osoby, których wynagrodzenia wolne są od podatku od wynagrodzeń na zasadzie art 4 i 6 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o padatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220) z późniejszą zmianą (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr. 29, poz. 187);

3) z osób wymienionych w art. 3 pkt. 5):

a) otrzymujący zaopatrzenie wdowie, sieroce i zaopatrzenia innych osób pozostałych;

b) zwolnieni od podatku dochodowego na podstawie art. 6 pkt. 5) dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

Art. 5. Od osób nie podlegających daninie przyjmowane będą wpłaty dobrowolne.

Art. 6 § 1. Wysokość daniny dla podatników podatku gruntowego (art. 3 ust. 1) wynosi od każdego hektara obszaru gospodarstwa rolnego:

a)	150 zł	od ha przy obszarze gosp. roln.	do 2 ha
b)	200 zł	„ „ „ „ „ „	ponad 2 do 5 ha
c)	250 zł	„ „ „ „ „ „ „	5 „ 10 „
d)	300 zł	„ „ „ „ „ „ „	10 „ 20 „
e)	400 zł	„ „ „ „ „ „ „	20 „ 30 „
f)	500 zł	„ „ „ „ „ „ „	30 ha.

§ 2. 1. Do obszaru gospodarstwa rolnego nie zalicza się gruntów zwolnionych od podatku gruntowego na podstawie art. 9 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

2. Na terenie Ziem Odzyskanych do obszaru gospodarstwa rolnego nie zalicza się gruntów, które w roku 1946 nie były uprawiane.

§ 3. Stawki daniny, ustalone w § 1, podwyższa się o 100% dla podatników prowadzących w promieniu 15 km od miast, liczących powyżej 50.000 mieszkańców, specjalne działy gospodarstwa rolnego w rozumieniu art. 7 pkt. 9) dekretu o podatkach komunalnych.

Art. 7. Podatnicy podatku od nieruchomości (art. 3 pkt. 2) opłacają daninę w wysokości odpowiadającej kwocie należnego podatku od nieruchomości na rok podatkowy 1946.

Art. 8. § 1. Wysokość daniny dla podatników podatku obrotowego na zasadach ogólnych wynosi czterokrotną sumę należnych zaliczek na podatek obrotowy za miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień 1946 r.

§ 2. W razie powstania obowiązku podatkowego w okresie po 1 lipca 1946 r. bądź w razie przerwy w wykonywaniu świadczeń rzeczy lub usług we wszystkich lub w jednym z wymienionych miesięcy, za podstawę wymiaru przyjmuje się sześciokrotną sumę należnej zaliczki na podatek obrotowy za miesiąc nostępny po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy lub wznowiono wykonywanie świadczeń rzeczy lub usług.

§ 3. Za sumę należnych zaliczek uważa się sumę zaliczek, przypadających od faktycznie osiągniętego obrotu, ustalonego przez władze skarbowe.

Art. 9. Wysokość daniny dla podatników podatku obrotowego w formie ryczałtu wynosi od 5.000 zł do 25.000 zł w zależności od rozmiarów wykonywanych świadczeń rzeczy lub usług.

Art. 10. § 1. Osoby pobierające wynagrodzenie za pracę (art. 3 pkt 4) opłacają daninę od wynagrodzeń wypłaconych za miesiące grudzień 1946 r. oraz styczeń i luty 1947 r. w wysokości:

a)	do 3.000 zł miesięcznie po	1/2%
b)	ponad 3.000 zł — 6.000 zł miesięcznie po	1%
c)	„ 6.000 zł — 12.000 zł „ „	3%
d)	„ 12.000 zł — 20.000 zł „ „	5%
e)	„ 20.000 zł — 50.000 zł „ „	8%
f)	„ 50.000 zł	15%

§ 2. Za wynagrodzenie uważa się wynagrodzenie w rozumieniu art. 2 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń z wyłączeniem wynagrodzeń zwolnionych od podatku na mocy art. 5 ust. (1) pkt 1) — 18) i ust. (2) tago dekretu oraz wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych).

Art. 11. § 1. Dla osób wymienionych w art. 3 pkt 5) wysokość daniny ustala się w kwocie odpowiadającej od 10% do 30% dochodu osiągniętego w okresie od stycznia do października 1946 r.

§ 2. Dochód tych osób ustala się w braku danych na podstawie znamion zewnętrznych, świadczących o stanie majątkowym i o rzeczywistym dochodzie, w szczególności o wydatkach domowych i osobistych tych osób oraz o ich ogólnym położeniu ekonomicznym.

Art. 12. Osoby, które podlegają daninie równocześnie z dwóch lub więcej tytułów przewidzianych w art. 6 — 11, obowiązane są do uiszczenia daniny oddzielnie z każdego tytułu.

Art. 13. Daninę w wysokości 80% stawek określonych w art. 8 opłacają podatnicy podatku obrotowego, którym zaliczki na podatek obrotowy, będące podstawą wysokości daniny, władze skarbowe ustaliły na podstawie ksiąg handlowych.

Art. 14. Wysokość daniny przypadającej od podatników podatku gruntowego (art. 3 pkt 1) będzie obniżona aż do całkowitego

zwolnienia w przypadku, gdy gospodarstwo rolne uległo zniszczeniu na skutek działań wojennych lub inych przyczyn, wywołanych siłą wyższą w stopniu ponad 50%.

Art. 15. § 1. Ulga w granicach do 50% może być przyznana podatnikom podatku gruntowego (art. 3 pkt. 1), którzy posiadają gospodarstwa rolne:

1) utworzone w związku z przebudową ustroju rolnego na mocy dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13);

2) pozostałe po osobach przesiedlających się do Związku Socjalistycznych Republik Rad objęte w posiadanie w roku 1946 w stanie zniszczonym;

3) na ziemiach Odzyskanych — objęte w roku 1946 w stanie zniszczonym;

4) dotknięte w roku 1946 klęskami żywiołowymi, jeżeli wyrządzona strata przekracza 25% szacunkowego przychodu z tych gospodarstw.

§ 2. Gospodarstwa, które w związku z przebudową ustroju rolnego zostały upełnorolnione, mogą korzystać z ulgi, przewidzianej w § 1 pkt 1), tylko w stosunku do gruntów, o które zostały powiększone. Za podstawową stawkę z art. 6 § 1 przyjmuje się stawkę wynikającą z łącznego obszaru upełnorolnionego gospodarstwa.

Art. 16. Ulga w granicach do 25% może być przyznana podatnikowi podatku gruntowego (art. 3 pkt 1) nie posiadającemu konia ani krowy, a w przypadku, gdy obszar gospodarstwa rolnego przekracza 10 ha — posiadającemu nie więcej, niż jednego konia lub jedną krowę.

Art. 17. W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach wysokość daniny, przypadająca od osób wymienionych w art. 3 pkt 1), 2) i 3), może być obniżona w granicach do 20%.

Art. 18. § 1. Przyznanie ulg z art. 14 lub 15 wyłącza równocześnie zastosowanie ulgi z art. 16 i 17.

§ 2. Ulga z art. 17 może być stosowana równocześnie z ulgą z art. 13 lub 16.

§ 3. Przy równoczesnym stosowaniu ulg z dwu tytułów kwotę następnej ulgi oblicza się w procencie od sumy pozostałej po odjęciu kwoty ulgi poprzednio zastosowanej.

§ 4. Ulgi z art. 17 nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym tudzież do przypadków przewidzianych w art. 37 § 2.

Art. 19. § 1. Wysokość daniny, obliczona na zasadzie art. 6 — 9, może być podwyższona do 50%.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadkach przyznania ulg z art. 13 — 17, a także w stosunku do przedsiębiorstw państwowych, samorządowych oraz pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym i do spółdzielni.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się również w przypadku przewidzianym w art. 37 § 2.

Art. 20. § 1. Władzami wymiarowymi dla osób wymienionych w art. 3 pkt 1), 2), 3) i 5) są komisje obywatelskie daniny narodowej.

§ 2. Dla osób wymienionych w art. 3 pkt 4) obliczenia i poboru daniny dokonywują pracodawcy w trybie i terminach, przewidzianych dla obliczania i potrącania podatku od wynagrodzeń.

Art. 21. § 1. Komisjami obywatelskimi daniny narodowej są:

1) gminne komisje obywatelskie daniny narodowej,

2) dzielnicowe komisje obywatelskie daniny narodowej,

3) miejskie komisje obywatelskie daniny narodowej,

4) powiatowe komisje obywatelskie daniny norodowej,

5) wojewódzkie komisje obywatelskie daniny narodowej,

6) komisja obywatelska daniny narodowej miasta Łodzi,

7) komisja obywatelska daniny narodowej m. st. Warszawy,

8) główna komisja obywatelska daniny narodowej.

§ 2. Właściwość miejscowa komisyj wymienionych w § 1 pkt 1) oraz 3) — 8) odpowiada właściwości odpowiednich rad narodowych.

§ 3. 1. Dzielnicowe komisje obywatelskie (§ 1 pkt 2) powołuje się w m. st. Warszawie i w Łodzi.

2. W miastach wydzielonych prezydia miejskich rad narodowych mogą w razie potrzeby powołać dzielnicowe komisje obywatelskie.

3. Właściwość miejscowa dzielnicowych komisyj odpowiada właściwości miejscowej urzędów skarbowych.

Art. 22. § 1. Przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków komisji obywatelskiej daniny narodowej w liczbie od 5 — 20 i tyluż zastępców powołują prezydia właściwych rad narodowych.

§ 2. Prezydia rad narodowych powołują do składu komisyj obywatelskich przedstawicieli wszystkich reprezentowanych na terenie grup społecznych (pracowników przemysłu, rolnictwa, kupiectwa, rzemiosła i wolnych zawodów) w miarę możności spośród członków rady narodowej.

§ 3. Prezydia rad narodowych obowiązane są ponadto powołać do składu komisyj obywatelskich na stanowisko sekretarza przedstawiciela urzędu skarbowego, jeżeli w miejscu urzędowania komisji obywatelskiej znajduje się siedziba takiego urzędu. W pozostałych miejscowościach na stanowiska sekretarzy należy powołać urzędników samorządowych, zatrudnionych przy wymiarze podatków komunalnych.

§ 4. Prezydia wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powołują na stanowiska sekretarzy i ich zastępców przedstawicieli władz skarbowych, wyznaczonych przez właściwą izbę skarbową.

§ 5. Czynności wymienione w §§ 1 — 4 powinny być wykonane w terminie do dnia 30 listopada 1946 r.

§ 6. Udział w komisji obywatelskiej daniny narodowej jest obowiązkiem obywatelskim. Osobie, powołanej na członka komisji, służy prawo zrzeczenia się tego członkostwa tylko w przypadku niemożności pełnienia obowiązku z powodu choroby lub innych uzasadnionych przyczyn.

§ 7. Członkowie komisji obywatelskiej otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za stracony czas według stawek przewidzianych dla członków rady narodowej, której prezydium powołało komisję obywatelską.

Art. 23. § 1. Prezydium Krajowej Rady Narodowej powołuje jednego ze swych członków na przewodniczącego głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej oraz trzech zastępców przewodniczącego i odpowiednią ilość członków głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej spośród przedstawicieli organizacyj politycznych, społecznych, zawodowych, wyznaniowych, wojska, tudzież osób szczególnie związanych z Ziemiami Odzyskanymi.

§ 2. W skład głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej wchodzi ponadto sekretarz generalny (art. 31 § 4).

§ 3. Organem wykonawczym głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej jest prezydium w składzie przewodniczącego, trzech zastępców przewodniczącego oraz sekretarza generalnego.

§ 4. Prezydium uprawnione jest do przekazywania określonego zakresu swych czynności sekretarzowi generalnemu.

Art. 24. Do zakresu działania gminnych i dzielnicowych komisyj obywatelskich należy:

1) ustalenie wysokości daniny dla płatników wymienionych w art. 3 pkt 1), 2), 3) i 5) na podstawie art. 6 — 9 oraz art. 11 — 19;

2) nadzór nad uiszczaniem przez płatników należnej daniny;

3) współdziałanie przy poborze i ściąganiu daniny przez właściwe władze.

Art. 25. Do zakresu działania miejskich komisyj obywatelskich należy:

1) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 2) i 3);

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 1) w miastach, w których nie powołano dzielnicowych komisyj obywatelskich.

3) rozstrzyganie odwołań w przypadkach, gdy wymiaru daniny dokonały dzielnicowe komisje obywatelskie.

Art. 26. Do zakresu działania powiatowych komisyj obywatelskich należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów, dokonanych przez gminne i miejskie komisje obywatelskie;

2) ogólny nadzór nad działalnością komisyj obywatelskich niższego rzędu i wydawanie im odpowiednich zarządzeń.

Art. 27. Do zakresu działania wojewódzkich komisyj obywatelskich należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów dokonanych przez miejskie komisje obywatelskie w miastach wydzielonych, w których nie powołano dzielnicowych komisyj obywatelskich;

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 26 pkt 2).

Art. 28. Do zakresu działania komisji obywatelskiej miasta Łodzi oraz komisji obywatelskiej m. st. Warszawy należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów dokonanych przez dzielnicowe komisje obywatelskie;

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 2) i 3) tudzież w stosunku do dzielnicowych komisyj obywatelskich czynności wymienionych w art. 26 pkt 2).

Art. 29. **§ 1.** Do zakresu działania głównej komisji obywatelskiej należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów daniny przekraczających 2 miliony złotych;

2) wydawanie zarządzeń normujących tryb postępowania komisyj obywatelskich niższego rzędu;

3) ustalenie ogólnych zasad i wytycznych dotyczących akcji wymiarowej i odwoławczej tudzież udziału komisyj obywatelskich w czynnościach przewidzianych w art. 24 pkt 2) i 3).

§ 2. Główna komisja obywatelska daniny narodowej rozpatrując w trybie § 1 pkt 1) odwołania nie jest związana przepisami art. 8 i 11.

Art. 30. **§ 1.** Komisja obywatelska, jako instancja odwoławcza, rozstrzyga sprawy co do istoty rzeczy bez prawa odesłania do ponownego rozpoznania komisji obywatelskiej niższego rzędu.

§ 2. Orzeczenia komisyj obywatelskich wydane w istancji odwoławczej są ostateczne.

Art. 31. **§ 1.** Rada Ministrów powołuje Pełnomocnika Rządu do spraw daniny narodowej.

§ 2. Do zakresu działania Pełnomocnika Rządu należy:

1) wydawanie zarządzeń mających na celu pociągnięcie do współpracy przy akcji wymiarowej daniny narodowej wszystkich organów administracji państwowej i samorządowej;

2) dopilnowanie poboru i ściągnięcia daniny wymierzonej przez komisje obywatelskie.

§ 3. Pełnomocnik Rządu może przekazywać uprawnienia, o których mowa w § 2, powołanym przez siebie delegatom wojewódzkim Pełnomocnika Rządu do spraw daniny narodowej.

§ 4. Pełnomocnik Rządu jest równocześnie sekretarzem generalnym głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej.

§ 5. Pełnomocnik Rządu do spraw daniny narodowej podlega Ministrowi Skarbu.

Art. 32. **§ 1.** Danina płatna jest najpóźniej do dnia 15 stycznia 1947 r. W przypadku, gdy doręczenie zawiadomienia o wymiarze daniny nastąpiło po tym terminie, danina płatna jest w ciągu 7 dni po doręczeniu.

§ 2. Danina potrącona przez pracodawców płatna jest w ciągu 7 dni od daty dokonania potrącenia.

Art. 33. Zawiadomienia o wymiarze daniny, dokonanym przez komisje obywatelskie, sporządzają i doręczają osobom wymienionym w art. 3 pkt 1) i 2) zarządy gmin wiejskich lub miejskich, osobom zaś wymienionym w art. 3 pkt 3) i 5) właściwe urzędy skarbowe (urzędy rewizyjne).

Art. 34. Osoby wymienione w art. 3 pkt 1) i 2) wpłacają daninę do kas właściwych zarządów gmin wiejskich lub miejskich, pozostałe zaś osoby do kasy właściwego urzędu skarbowego (urzędu rewizyjnego).

Art. 35. **§ 1.** Zarządy gmin wiejskich i miejskich obowiązane są przekazywać codziennie sumy wpłacone tytułem daniny do kasy właściwego urzędu skarbowego.

§ 2. Nieprzekazanie w terminie sumy wpływów uważa się za zaległość zarządów gmin wiejskich lub miejskich, która podlega ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

Art. 36. **§ 1.** Do postępowania w sprawach daniny stosuje się odpowiednio przepisy dekretów z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) i o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), jeżeli dekret niniejszy nie stanowi inaczej.

§ 2. Do daniny stosuje się przepisy dotyczące podatków rzeczowych.

Art. 37. **§ 1.** Osoby wymienione w art. 3 pkt 1), 2) i 3), które subskrybowały Premiową Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r. w wysokości odpowiadającej zaleceniom właściwego komitetu obywatelskiego i wpłaciły całą subskrybowaną sumę, otrzymują bonifikatę w wysokości 25% wymierzonej daniny.

§ 2. Osobom wymienionym w art. 3 pkt 1), 2) i 3), które w terminie do dnia 31 grudnia 1946 r. wpłacą 75% daniny przypadającej w myśl przepisów art. 6, 7, 8 i 13, odpisze się tytułem bonifikaty pozostałych 25% należności.

§ 3. Przy zbiegu dwu tytułów do bonifikaty służy prawo do bonifikaty tylko z jednego tytułu.

§ 4. Prawo do bonifikaty nie służy osobom wymienionym w § 1, od których daninę ściągnięto w trybie egzekucji administracyjnej.

§ 5. Odpisu bonifikat, o których mowa w artykule niniejszym, dokonają na wniosek osoby interesowanej władze powołane do poboru daniny (art. 34).

§ 6. W przypadku, gdy wymiaru daniny dokonano przy zastosowaniu ulgi z art. 17 lub podwyżki z art. 19, a podatnik skorzystał z bonifikaty przysługującej na podstawie § 2, władza powołana do poboru daniny dokona przypisu lub na wniosek zainteresowanego odpisu wynikłej w ten sposób różnicy w daninie.

Art. 38. § 1. Nie uiszczona w terminie danina jest zaległością i podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej wraz z należnościami ubocznymi.

§ 2. Władzami egzekucyjnymi są w odniesieniu do należności wymienionych w art. 6 i 7 — właściwe zarządy gmin wiejskich i miejskich, które działają pod nadzorem władz skarbowych, a w odniesieniu do należności wymienionych w art. 8, 9, 10 i 11 — właściwe urzędy skarbowe.

Art. 39. Właściwe władze kwaterunkowe uprawnione są na wniosek właściwej władzy skarbowej do cofnięcia uchylającym się od uiszczenia daniny przydziałów lokali handlowych, przemysłowych i mieszkalnych, przyznanych na podstawie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27).

Art. 40. Uchylającym się od uiszczenia daniny mogą być nadto na wniosek właściwej władzy skarbowej cofnięte koncesje na prowadzenie przedsiębiorstwa lub wykonywanie zawodu, jeżeli z mocy przepisów ustaw szczególnych do prowadzenia przedsiębiorstwa lub wykonywania zawodu wymagane jest posiadanie takich koncesyj.

Art. 41. Uchylanie się od uiszczenia daniny uznane przez właściwą władzę skarbową za złośliwe, jak również niewpłacenie przez pracodawcę do kasy urzędu skarbowego sum potrąconych od pracowników tytułem daniny stanowi szkodnictwo gospodarcze w rozumieniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 149).

Art. 42. § 1. Niepotrącenie przez pracodawcę daniny lub potrącenie w kwocie niższej od należnej podlega karze przewidzianej przez obowiązujące przepisy karne za niepotrącenie lub potrącenie w niewłaściwej wysokości podatku od wynagrodzeń.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, urzędy skarbowe stosują odpowiednio w postępowaniu karnym przepisy obowiązujące w przypadkach niepotrącenia we właściwej wysokości podatku od wynagrodzeń.

Art. 43. § 1. Osoby uchylające się od wykonywania obowiązków członka komisji obywatelskiej daniny narodowej podlegają grzywnie w wysokości od 5.000 do 30.000 zł.

§ 2. Karę przewidzianą w § 1 wymierzają władze administracji ogólnej na wniosek komisji obywatelskiej.

Art. 44. Postępowanie w sprawach daniny narodowej wolne jest od opłat stemplowych.

Art. 45. Minister Skarbu ogłaszać będzie okresowe sprawozdania o sposobie zużycia wpływów z daniny narodowej.

Art. 46. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 47. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

w/z Minister Oświaty:

Stanisław Trojanowski

Minister Kultury i Sztuki:

Władysław Kowalski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Kazimierz Petrusewicz

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

w/z Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

43

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 czerwca 1946 r.

o uwierzytelnianiu planów i dokumentów mierniczych.

Na podstawie art. 3 pkt b) dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządzam, co następuje:

§ 1. Główny Urząd Pomiarów Kraju posiada wyłączne uprawnienie uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych, sporządzanych w wyniku czynności pomiarowych, co nie narusza uprawnień wynikających z przepisu art. 11 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 46, poz. 454).

§ 2. Główny Urząd Pomiarów Kraju może swoje uprawnienia, określone w § 1, przekazać innym urzędom i instytucjom państwowym, które wykonują pomiary stosowane.

§ 3. Nadanie uprawnień stosownie do § 2 następuje na wniosek urzędu lub instytucji państwowej. We wniosku należy podać:

1) motywy uzasadniające konieczność uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych, sporządzonych przez urząd lub instytucję państwową,

2) stanowisko służbowe, do którego będzie przywiązane uprawnienie uwierzytelniania planów i dokumentów w imieniu urzędu lub instytucji.

Osoby obejmujące to stanowisko powinny odpowiadać warunkom dla pierwszej kategorii urzędników państwowych oraz posiadać wykształcenie miernicze wyższe lub średnie oraz dłuższą praktykę.

§ 4. Urzędy i instytucje, którym zostanie nadane prawo uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych na mocy § 2, będą podane do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Monitorze Polskim.

§ 5. Przepisy szczegółowe regulujące sposób wykonania przepisów §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia wyda Główny Urząd Pomiarów Kraju.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

44

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 24 września 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz za zgodą Prezesa Rady Ministrów o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych.

Na podstawie art. 38 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1936 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 533) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują uposażenie zasadnicze według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	złotych miesięcznie
1	8.000
2	6.000
3	5.000
4	4.200
5	3.800
6	3.400
7	3.100
8	2.800
9	2.600
10	2.400
11	2.200
12	2.000

§ 2. Funkcjonariusze pełniący służbę na obszarze m. st. Warszawy otrzymują dodatek lokalny w wysokości:

Grupa uposażenia	złotych miesięcznie
1	750
2	650
3	620
4	600
5	550
6	520
7	500
8	450
9	420
10	400
11	350
12	320

§ 3. Funkcjonariusze, pełniący służbę na obszarze miasta i powiatu gdańskiego, miasta Gdyni, powiatu morskiego oraz Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatu gliwickiego, bytomskiego i zabrskiego, otrzymują dodatek lokalny w wysokości następującej:

Grupa uposażenia	złotych miesięcznie
1	2.000
2	1.800
3	1.600
4	1.500
5	1.400
6	1.300
7	1.200
8	1.100
9	1.000
10	900
11	800
12	700

§ 4. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych, zajmujący stanowiska wymienione w § 5, otrzymują dodatek służbowy według następujących stawek:

Stawka dodatku	złotych miesięcznie
I	2.000
II	1.200
III	1.000
IV	600
V	500
VI	300

§ 5. Dodatki służbowe przysługują funkcjonariuszom, zajmującym wymienione niżej stanowiska według następujących stawek:

Stanowisko	Stawka
a) Dyrektor Lasów Państwowych, Dyrektor Instytutu Badawczego Leśnictwa	I
b) Wicedyrektor Instytutu Badawczego Leśnictwa, Kierownik Biura Dyrekcji Lasów Państwowych, Kierownik Oddziału Instytutu Badawczego Leśnictwa, Zakładu i Biblioteki Instytutu Badawczego Leśnictwa, Kierownik Gimnazjum Leśnego lub Leśnego Ośrodka Szkoleniowego	II
c) Kierownik Oddziału, Inspektor w Dyrekcji Lasów Państwowych, Kierownik Stacji, Laboratorium w Instytucie Badawczym Leśnictwa, Komisarz Straży Leśnej	III
d) Nadleśniczy, Kierownik jednostki organizacyjnej szczególnej, Kierownik Zarządu Kolei Leśnych, Nauczyciel Gimnazjum Leśnego lub Leśnego Ośrodka Szkoleniowego, Kierownik Internatu Gimnazjum Leśnego lub Leśnego Ośrodka Szkoleniowego (w zależności od wielkości, znaczenia i innych właściwości obiektów lub jednostek organizacyjnych, przy których pełnią swoją służbę)	IV—V
e) Kierownik Zakładu Przemysłowego (w zależności od wielkości, znaczenia i innych właściwości zarządzanego obiektu)	III—V
f) Kierownik Drużyny Urządzenia Lasów lub Drużyny Pomiarowej w Dyrekcji Lasów Państwowych, Starszy Asystent Instytutu Badawczego Leśnictwa, Kierownik Sekretariatu, Intendentury lub Parku Samochodowego w Dyrekcji Lasów Państwowych	IV
g) Adiunkt Leśny, Adiunkt Przemysłowy, Zawiadowca Kolejki Leśnej, Zawiadowca Działu w Zakładzie Przemysłowym, Starszy Przodownik Straży Leśnej (Zastępca Komisarza Straży Leśnej) (w zależności od wielkości, znaczenia i innych właściwości obiektów lub jednostek organizacyjnych, przy kórych pełnią swoją służbę)	V—VI
h) Leśniczy służby wewnętrznej i Instruktor	VI

§ 6. Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują dodatek rodzinny w wysokości i na zasadach, stosowanych względem funkcjonariuszów państwowych.

§ 7. Zaszeregowania funkcjonariuszów administracji lasów państwowych do odpowiednich grup uposażenia zasadniczego, ustalonego niniejszym rozporządzeniem, dokonają właściwe organy administracji lasów państwowych w ten sposób, że funkcjonariuszów, posiadających obecnie grupy uposażenia administracji lasów państwowych, ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67), zaszeregują następująco do ustalonych w § 1 grup uposażenia:

Grupa uposażenia ustalona rozp. R. M. z dn. 20.I.1934 r	Grupa uposażenia w § 1
16	12
15	12
14	12
13	12
12	11—12
11	10—11
10	9—10
9	8— 9
8	7— 8
7	6— 7
6	5— 6
5	4— 5
4	3— 4
3	2— 3
2	2
1	1

§ 8. W sprawach, nieuregulowanych niniejszym rozporządzeniem, pozostają w mocy przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67).

§ 9. Użytkowanie gruntów państwowego gospodarstwa leśnego przez osoby, wymienione w § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67), podlega opłatom, których wysokość zostanie określona odrębnym zarządzeniem.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

45

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 6 września 1946 r.

o ochronie niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) w brzmieniu ustalonym art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) zarządzam, co następuje:

§ 1. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim, rozszerza się tak, że obejmuje on:

1) dla jeleni-byków w województwach: białostockim, gdańskim, łódzkim, olsztyńskim, pomorskim, poznańskim i wrocławskim, okres od 1 listopada do 14 września,
2) dla saren-kozłów w województwach: krakowskim, gdańskim, łódzkim, pomorskim, poznańskim, szczecińskim i wrocławskim okres od 1 listopada do 31 maja,
3) dla borsuków okres od 1 grudnia do 14 września,
4) dla wiewiórek okres od 1 marca do 30 listopada,
5) dla zajęcy-szaraków okres od 15 stycznia do 31 października,
6) dla głuszców-kogutów okres od 15 maja do 31 marca,
7) dla cietrzewi-kogutów okres od 15 maja do 31 marca,
8) dla jarząbków okres od 1 lutego do 30 września,
9) dla bażantów-kogutów w województwach: łódzkim, gdańskim, pomorskim, szczecińskim, poznańskim i wrocławskim okres od 1 lutego do 31 października,
10) dla kuropatw w województwach: kieleckim, gdańskim, łódzkim, pomorskim, poznańskim, szczecińskim, warszawskim i wrocławskim okres od 1 grudnia do 31 sierpnia,
11) dla słonek okres od 15 maja do 31 sierpnia,
12) dla batalionów okres od 1 czerwca do 15 lipca,
13) dla dzikich kaczorów okres od 1 czerwca do 16 lipca,
14) dla dzikich kaczek okres od 1 stycznia do 16 lipca,
15) dla innego ptactwa wodnego i błotnego okres od przylotu do 15 lipca,
16) dla dzikich gęsi okres od przylotu do 31 sierpnia,
17) dla dzikich gołębi okres od przylotu do 31 sierpnia.

§ 2. Wprowadza się czas ochronny:

1) dla dzików od 1 marca do 30 czerwca,
2) dla kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 31 października,

§ 3. Zabrania się całkowicie polowania na:

1) łosie-byki,
2) niedźwiedzie,
3) rysie,
4) żbiki,
5) jelenie-byki w województwach: kieleckim, krakowskim, lubelskim, rzeszowskim i warszawskim,
6) daniele-rogacze,
7) sarny-kozły w województwach: białostockim, kieleckim, lubelskim, rzeszowskim, warszawskim i olsztyńskim,
8) muflony,
9) norki,
10) bażanty-koguty w województwach: białostockim, kieleckim, krakowskim, lubelskim, olsztyńskim, rzeszowskim i warszawskim,
11) kuropatwy w województwach: białostockim, krakowskim, lubelskim, olsztyńskim i rzeszowskim,
12) dzikie łabędzie,
13) dropie i dropie-kamionki (strepety),
14) drozdy,
15) puchacze,
16) orły.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 maja 1947 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Kierownika Resortu Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 listopada 1944 r. w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 76).

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Bolesław Podedworny

46

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 czerwca 1946 r.

o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych biletów Narodowego Banku Polskiego.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i art. 43 dekretu z dnia 15 stycznia 1945 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 14) zarządzam, co następuje:

§ 1. Bilety bankowe podarte, sklejone, zabrudzone lub w inny sposób uszkodzone w stopniu uniemożliwiającym rozróżnienie szczegółów rysunku nie mają charakteru prawnego środka płatniczego.

§ 2. Uszkodzone wskutek normalnego zużycia bilety bankowe, jeżeli nie wykazują braku więcej niż 40% powierzchni biletu i posiadają:

a) przy podwójnej numeracji biletu jeden numer, oznaczenie serii oraz — przy biletach z podpisami — jeden z podpisów,

b) przy pojedyńczej numeracji biletu co najmniej trzy cyfry numeru, oznaczenie serii i jeden podpis, albo cztery cyfry numeru oraz wszystkie podpisy,

są wymieniane bez żadnych ograniczeń i potrąceń przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz kasy urzędów skarbowych i pocztowych, jak również przyjmowane przy wszelkich wpłatach przez oddziały Narodowego Banku Polskiego oraz wszystkie kasy państwowe.

Bilety sklejane mogą być wymieniane bądź przyjmowane przy wpłatach tylko wtedy, jeżeli składają się z części stanowiących pierwotną całość i poza tym odpowiadają warunkom ustalonym w ustępie poprzednim niniejszego paragrafu.

§ 3. Bilety bankowe, nie odpowiadające warunkom wyszczególnionym w paragrafie poprzednim, będą wymieniane jedynie za każdorazową zgodą zarządu Narodowego Banku Polskiego, o ile zwracający się o wymianę usprawiedliwi dostatecznie, że uszkodzenie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych.

Przy wymianie tego rodzaju biletów przysługuje Narodowemu Bankowi Polskiemu prawo potrącenia kosztów porta, korespondencji i kosztów druku biletu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

47

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 października 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. (2) dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 220), zmienionego dekretem z dnia 12 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 187), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

1) wartość artykułów spożywczych, dostarczanych od dnia 1 stycznia 1946 r. przez pracodawców w zastępstwie instytucji aprowizacyjnych w granicach przewidzianych na karty zaopatrzenia odpowiednich kategorii przydziałów urzędowych pracownikom, którym w myśl zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu przysługuje zaopatrzenie kartkowe

2) następujące świadczenia, wypłacone od dnia 1 października 1946 r.:

a) wartość świadczeń pracodawcy na doroczne wczasy pracownika do wysokości połowy jednomiesięcznego wynagrodzenia danego pracownika,

b) zasiłki połogowe, pokarmowe i pogrzebowe oraz zapomogi pośmiertne, wypłacane przez instytucje ubezpieczeń społecznych,

c) sumy, stanowiące część wynagrodzenia, przeznaczone przez pracowników na cele odbudowy kraju,

d) wynagrodzenia, wypłacane uczącej się w zakładach naukowych młodzieży z tytułu od-

bywanych przez nią praktyk, jeżeli czas trwania praktyki nie przekracza okresu 4-ch miesięcy w ciągu roku kalendarzowego i jeżeli bezpośrednio po upływie tego okresu osoba odbywająca praktykę nie jest zatrudniona u tego samego pracodawcy w charakterze pracownika.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

ZARZĄDZENIA

48

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Departament Użytkowania i Zbytu Drewna

Znak: IV/H. Zb.-6168/6910
Sprawa: sprzedaż drewna opałowego w r. g. 1946/47.

Warszawa, dnia 14 października 1946 r.

Do
Dyrekcyj Lasów Państwowych
Wszystkich Okręgów

Zmiany, które nastąpiły w sytuacji gospodarczej Kraju, mianowicie jej wybitna poprawa, usprawnienie transportu kolejowego, oraz stopniowe nasycanie węglem rynku krajowego, są wystarczającą podstawą do przeprowadzenia zmiany obowiązujących dotychczas zasad sprzedaży drewna opałowego na potrzeby miejscowe i wobec tego wszelkie zarządzenia w tej sprawie, a zwłaszcza zarządzenie z dnia 19.V.1945 r. Zn. U. Z. 6168/Sp./249 o sprzedaży opału, tracą moc obowiązującą z datą niniejszego pisma.

I. SPRZEDAŻ DREWNA OPAŁOWEGO IGLASTEGO

A. Na potrzeby lokalne

Rozdział drewna opałowego iglastego pozostaje nadal w kompetencji Dyrekcyj, obowiązanych do dostosowania rozmiarów zaopatrzenia opałowego w swych Okręgach do poziomu rozporządzalnych w r. 1946/7 zapasów drewna opałowego z uwagi na wybitnie zmniejszone możliwości produkcyjne lasów, zmuszające do ograniczenia zużycia drewna opałowego, jako głównego materiału opałowego na rzecz węgla i torfu, a pozostawienia opałowi drzewnemu roli pomocniczej — podpałki.

Cały szereg odbiorców, korzystających dotychczas ze znacznych przydziałów drewna opałowego po cenach sztywnych, jest w stanie na skutek zmienionych warunków gospodarki państwowej do zaopatrywania się obecnie w węgiel zamiast drewna.

Kierując się powyższymi przesłankami — Ministerstwo Leśnictwa podaje niżej wykaz odbiorców uprawnionych do nabycia grubizny opałowej iglastej po cenach urzędowych, oraz normy przydziałowe, które uważać należy jedynie jako wytyczną granicę maksymalną.

Dyrekcje, posiadające niedobór drewna opałowego, ustalą dla całego okręgu, lub pewnych jego części normy zniżone.

Dyrekcje zaś, spodziewające się w pewnych okolicach swych okręgów nadmiaru opału, mogą normy podwyższyć do 150%, lecz jedynie tam, skąd dostawa drewna do stacyj kolejowych napotyka na trudności (znaczne odległości, zły stan dróg, brak środków transportowych itp.).

a) Urzędy państwowe i samorządowe oraz instytucje publiczne i szkoły w miastach i na wsiach w pobliżu miast i kolei otrzymują drewno opałowe w/g norm podpałkowych — 1 mp. na palenisko, a na wsiach, gdzie drzewo jest dominującym paliwem — 5 mp. na palenisko na r. g. 1946/7.

b) Pracownicy urzędów państwowych, samorządowych, instytucyj publicznych oraz nauczycielstwo w miastach i na wsiach podmiejskich, lub bliskich kolei — 1 mp. na pracownika, a na wsiach, gdzie drzewo jest dominującym paliwem — 5 mp. na pracownika na r. g. 1946/7 na podstawie przedkładanych imiennych list pracowników.

c) Piekarnie, wypiekające pieczywo na karty zaopatrzenia — 0,2 mp. drewna opałowego od 100 kg mąki, dostarczonej przez organy aprowizacyjne, na podstawie złożonych dowodów zapłaty za zakupioną od aprowizacji mąkę, z obowiązkiem umieszczenia przez Nadleśnictwo na tychże dowodach adnotacji o dokonanej sprzedaży drewna opałowego.

d) Stołówki przy urzędach państwowych, samorządowych i instytucjach użyteczności publicznej, oraz stołówki, prowadzone przez partie polityczne — 6 mp. drewna opałowego iglastego na cały r. g. 1946/7.

e) W ciągu r. g. 1946/7 mogą nabyć 2 mp. drewna opałowego, na podstawie świadectw nieza-

możności, wydawanych przez Gminne lub Powiatowe Rady Narodowe (w braku grubizny odpowiednią ilość drobnicy opałowej):

1) osoby, które zamieszkiwały wymienione niżej powiaty w okresie działań wojennych od lipca 1944 i nadal zamieszkują w powiatach augustowskim, białostockim, bielsko-podlaskim, dębickim, iłżańskim, jasielskim, kozienickim, łomżyńskim, makowskim, mieleckim, opatowskim, ostrołęckim, ostrow.-mazowieckim, pułtuskim, radomskim, radzymińskim, sandomierskim, stopnickim, suwalskim, szczucińskim, wadowickim;

2) rodziny po poległych w czasie okupacji względnie działań wojennych, oraz rodziny po poległych za demokrację, na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;

3) inna ludność małorolna, której gospodarstwa zostały mocno zniszczone podczas wojny oraz właściciele gospodarstw, utworzonych całkowicie w wyniku reformy rolnej.

Z uprawnienia powyższego nie mogą korzystać osoby, podpadające jednocześnie pod punkt b.

Niezamożna ludność miejska i bezrolna ludność wiejska, jest uprawniona do nabywania na podstawie świadectw niezamożności, drobnicy opałowej i karpiny po cenach urzędowych, w/g norm ustalonych przez Dyrekcję w miarę możliwości pozyskania tych sortymentów.

B. Na przydziały Ministerstwa Leśnictwa.

Przydziały drewna opałowego iglastego dla Wojska Polskiego i Armii Radzieckiej oraz na cele przemysłowe i inne, dokona Ministerstwo, uwzględniając możliwości eksploatacyjne Dyrekcyj. Ciężar zaopatrzenia w opał W. P. i A. R. spoczywać będzie głównie na Dyrekcjach L. P. na Ziemiach Odzyskanych, które posiadają poważne remanenty opału drzewnego.

Według informacyj Ministerstwa Obrony Narodowej, zapotrzebowanie wojska zmniejszy się do 2/3 ilości z r. 1945/46. Rozmiary zapotrzebowania A. Radzieckiej nie są jeszcze Ministerstwu Leśnictwa znane.

C. Na sprzedaż przez „PAGED".

Ewentulne znaczniejsze nadmiary drewna opałowego iglastego zgłoszą Dyrekcje zgodnie z poniższymi wskazówkami do sprzedaży komercyjnej „Paged"-owi, małe zaś nadmiary, których dostawy do stacyj kolejowych Dyrekcja nie mogłaby zorganizować z powodu niedostępności terenów względnie braku środków transportowych, należy sprzedawać po cenach komercyjnych w kompetencji Dyrekcji L. P.

Ministerstwo Leśnictwa zleceniem z dnia 7.XII. ub. r. Znak: V/H.-6168/2586 do D. L. P. w Złotorii, Gorzowie Szczecinku, Wrocławiu oraz depeszą z dnia 3.I. br. do D. L.P. w Złotorii, Wrocławiu i Bytomiu oraz zleceniem z dnia 14.I. br. Znak: V/H.-6163/135 do D. L. P. w Złotorii Gorzowie, Szczecinku i Wrocławiu, oddało do Dyspozycji „PAGED" pewne ilości drewna opałowego do rozsprzedaży go na terenach centralnych województw.

Akcja ta, jako przeprowadzona zbyt późno, nie dała oczekiwanych przez Ministerstwo rezultatów.

Aby wroku 1946/47 akcji tej nadać charakter właściwy, i osiągnąć w pełni wykonanie zadania, winny Dyrekcje L. P. ze swej strony dołożyć starań i współpracować z „PAGED"-em. Współpraca Dyrekcyj L. P. zabezpieczy z jednej strony przed dewastacją lasy centralnych Dyrekcyj L. P., które nie są w stanie pokryć zapotrzebowania miejscowego jak np. Dyr. L.P. w Siedlcach i Lublinie, z drugiej strony umożliwi spieniężenie nagromadzonych ilości opału na terenach Ziem Odzyskanych, które posiadają poważne nadwyżki w stosunku do zapotrzebowania miejscowego.

Celem nadania akcji zbytu nadmiarów drewna opałowego pewnej elastyczności i swobody w dysponowaniu tym sortymentem — Ministerstwo Leśnictwa upaważnia Dyrekcje L. P. do samodzielnego decydowania co do ilości drewna opałowego, jaką zamierza oddać do dyspozycji „PAGED" — do sprzedaży, na jej, względnie poza jej terenem, bez uzyskiwania w tej mierze zleceń Ministerstwa Leśnictwa.

Drewno opałowe przeznaczone do sprzedaży na składach przez „PAGED" winno być zarezerwowane w najdogodniejszym położeniu do stacyj załadunkowych.

II. Sprzedaż drewna opałowego liściastego

Ze sprzedaży na cele opałowe, należy wyłączyć gatunki drewna liściastego, za wyjątkiem drobnych ilości, nie stanowiących ładunku jednego wagonu, a pociągających nadmierne koszty składowania i dozorowania.

Te drobne ilości mogą być wydawane na własne potrzeby: deputaty itp.

Drewno opałowe gatunków liściastych, winno być przeznaczone na cele przemysłowe dla własnych fabryk chemicznych i płyt pilśniowych, oraz na pozyskanie kostki gazogeneratorowej we własnych zakładach, a zbywające drewno opałowe gatunków liściastych nadające się na produkcję kostki gazogeneratorowej, rezerwować do sprzedaży wyłącznie dla „PAGED".

Sprzedaż tego drewna innym odbiorcom, będzie mogła nastąpić tylko przez „PAGED", względnie w porozumieniu z „PAGED", który

z pewnych względów (kosztów przewozu, jakości itp.) zrezygnuje z zakupu dla siebie. Przy sprzedaży drewna opałowego liściastego przez „PAGED" należy stosować się do wskazówek wyżej podanych w dziale I.

Drewno opałowe dębowe, prawdopodobnie przeznaczone będzie dla przemysłu garbarskiego, wobec czego nie należy go narazie zgłaszać do sprzedaży przez „PAGED".

Potrzebne ilości drewna opałowego do przerobu we własnych zakładach przemysłowych, zarezerwują Dyrekcje, w razie zaś braku dostatecznych zapasów, należy zgłosić Ministerstwu zapotrzebowanie w celu zadysponowania dostawy z innych okręgów L. P.

Przydziału drewna opałowego liściastego dla zakładów przemysłowych obcych, dokonywać będzie Ministerstwo bezpośrednio lub za pośrednictwem „PAGED".

W załączeniu wzór sprawozdań miesięcznych, ze sprzedaży opału, które obowiązują od dnia 1.X.1946 r z terminem złożenia do dnia 20 następnego miesiąca za poprzedzający miesiąc sprawozdawczy.

Vice-minister:
inż. K. Iwanowski

Dyrekcja Lasów Państwowych
Okręgu . . . .
Nr . . . .

Sprawozdanie Nr

o pozyskaniu i zbyciu drewna opałowego

Stan pozostałości dnia 194 r. mp		Pozyskano w m-cu sprawozd. względnie wprowadzono do dyspozycji ilości w poprzednich miesiącach sprzedane, a obecnie wolne do sprzedaży mp.		Rozchodowano w m-cu sprawozdawczym mp.						Pozostałość wolna od zobowiązań w ostatnim dniu miesiąca sprawozdawczego mp.	
				Sprzedano i zużyto na własne potrzeby		Oddano do dyspozycji „Paged"		Razem			
igl.	liść.	igl.	liść.	igl	liść	igl.	liść	igl.	liść.	igl.	liść.

49

ZARZĄDZENIE

PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU POMIARÓW KRAJU

z dnia 8 lipca 1946 r.

o przepisach szczegółowych uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych przez urzędy i instytucje państwowe, wykonywujące pomiary stosowane.

Na podstawie § 5 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1946 r., o uwierzytelnianiu planów i dokumentów mierniczych (Dz. U. R. P. Nr 26/46 r., poz. 167) zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędy lub instytucje państwowe uprawnione do uwierzytelniania planów i dokumentów mierniczych obowiązane są do:

1. prowadzenia specjalnego dziennika wydanych planów i dokumentów mierniczych,
2. prowadzenia przejściowych archiwów odrysów i odpisów wydanych planów i dokumentów mierniczych,
3. przekazywania akt i operatów pomiarowych wydanych planów i dokumentów mierniczych w okresach rocznych do miejscowego archiwum mierniczego:

urzędy i instytucje na szczeblu powiatowym — do archiwum powiatowych referatów pomiarów, na szczeblu wojewódzkim — do archiwów wydziałów pomiarów urzędów wojewódzkich, zaś urzędy i instytucje centralne — do Głównego Archiwum Mierniczego w Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju.

§ 2. Uwierzytelnianie planów i dokumentów mierniczych dokonuje się przez zaopatrzenie ich: datą wydania dokumentu, numerem kolejnym wpisu do księgi wydanych dokumentów, podpisem uprawnionego z powołaniem się na § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 1946 r. o uwierzytelnianiu planów i dokumentów meirniczych (Dz. U. R. P. Nr 26/46 r., poz. 167), o ile uwierzytelnianie dokonuje się na tej podstawie oraz odciskiem pieczęci z godłem państwa danego urzędu lub instytucji.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Prezes:

Prof. inż. Jan Piotrowski

OKÓLNIKI

50

MINISTERSTWO LEŚNICTWA
Znak spr: Pr/Pu/172/III/1
Sprawa: progresji z art. 4 dekretu z dn. 13.IV.45 o ref. samorząd. systemu podatkowego.

Warszawa, dn. 15 listopada 1946

Do
Dyrekcji Lasów Państwowych
w/g rozdzielnika

Zgodnie z pismem Ministerstwa Administracji Publicznej L. dz. S. F. 3509/46 z dn. 7 sierpnia 1946 r. w przedmiocie progresji z art. 4 dekretu z dn. 13.IV.1945 o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73) Ministerstwo, pomimo odmiennego stanowiska zmuszone było do wydania polecenia wpłacenia zaległości z progresji art. 4, w/w dekretu jednocześnie polecając odwoływać się od wymierzonych kwot w trybie normalnym (zarządzenie okólne Ministerstwa z dn. 8.X.1946 r. Zn. Pr/Pu/172/III/1) oraz wnosić skargi do N. T. A.

Obecnie w związku z pismem Ministerstwa Skarbu (odpis załącza się) oraz opinii Prokuratorii Generalnej R. P. z dn. 30 września 46 L. dz. 32613/46 F. 14140/V, które zajęły stanowisko w spornej kwestii progresji zgodne ze stanowiskiem Ministerstwa, Ministerstwo odwołuje swoje zarządzenie z dn. 8 października br. Zn. Pr/Pu/172/III/1 w sprawie podatku gruntowego — polecając wpłacać kwoty jedynie niesporne, co do kwot spornych z progresji art. 4, w/w dekretu wnosić odwołania do Powiatowych Rad Narodowych, w razie nieuwzględnienia skarg, do N. T. A.

Dyrektor Biura Prawnego:

mgr. E. Stankiewicz

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D. V/1—13 94/46
Lasy państwowe — podatek gruntowy.

Do
Biura Prezydialnego
Krajowej Rady Narodowej
w miejscu

Załatwiając pismo z dn. 22 czerwca br. L. dz. 10684/1328/org/46 w sprawie obowiązku podatkowego Lasów Państwowych w podatku gruntowym Ministerstwo Skarbu, opierając się na opinii Prokuratorii Generalnej R. P. z dn. 30 września rb. L. dz. 32613/46 F 14140/V, zaznacza, że grunty będące w posiadaniu Lasów Państwowych, **jeżeli stanowią przedmiot wyodrębnionej gospodarki leśnej, opartej na przewadze eksploatacji drewna** wolne są od progresji z pkt 1) art. 4 dekretu z dn. 13kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73), gdyż powołany art. 4 pkt. 1) wprowadza podwyżkę podatku gruntowego, ustalonego stosownie do przepisu art. 3 ust. 4 tegoż dekretu w odniesieniu tylko do gospodarstw rolnych o obszarze powyżej 10 ha.

Powołane wyżej przepisy dotyczą bowiem dwu odrębnych, niezależnych od siebie materii — art. 3 ust. 4 ustala ogólne normy postępowania przy

wymiarze podatku gruntowego, natomiast art. 4 pkt. 1) zawiera przepis specjalny co do podwyżki podatku, ustalonego zgodnie z art. 3 ust. 4, w odniesieniu do niektórych rodzajów gospodarstw.

W związku z powyższym samo uznanie, iż grunta będące w posiadaniu Lasów Państwowych podpadają pod przepis art. 3 ust. 4 dekretu, nie może spowodować automatycznego stosowania w stosunku do gruntów tych również podwyżki z art. 4 pkt. 1) dekretu, bez stwierdzenia dodatkowego, iż grunta te odpowiadają wymogom przewidzianym w art. 4 pkt. 1).

Art. 3 ust. 4 dekretu powierza zarządom gminnym wymiar podatku gruntowego w odniesieniu do całości gruntów, od których podatek ma być płacony — bez względu na osobę ich właściciela, uczestnictwo bowiem w gromadzie wiejskiej uwarunkowane jest wyłącznie posiadaniem własności gruntu na terytorium gromady, niezależnie od charakteru prawnego osoby właściciela.

Niezależnie od powyższego ustalenia stosowanie do gospodarstw leśnych, będących w użytkowaniu Lasów Państwowych, dodatku progresywnego z art. 4 pkt 1) dekretu byłoby nieuzasadnione.

Przepis art. 4 ust. 1 dekretu, wprowadzający podwyżkę podatku gruntowego dla gospodarstw rolnych o obszarze powyżej 10 ha jest przepisem specjalnym, nie ulegającym wykładni rozszerzającej — w związku z czym stosowanym być może wyłącznie do gospodarstw odpowiadających pojęciu „gospodarstwo rolne" sensu stricto. Zarówno wykładnia gramatyczna, jak i logiczna nakazuje uznać za „gospodarstwo rolne" pewien kompleks gruntów, w gospodarczej eksploatacji których czynnik rolnictwa przeważa — w przeciwieństwie do „gospodarstwa leśnego" opartego na przewadze eksploatacji drewna. Przewaga w nastawieniu eksploatacyjnym jednego z tych czynników decydować winna o zaliczeniu gospodarstwa do jednego z wymienionych rodzai. Również i ratio legis przepisu wprowadzającego specjalną podwyżkę podatku, nakazuje stosowanie jej do gospodarstw osiągający większy dochód, a to zarówno ze względu na obszar gruntu, jak i na rodzaj gospodarki. Jednakowe obciążenie wysokodochodowych gospodarstw rolnych, jak i przynoszących, w krótkich okresach rocznych, niewielkie efekty finansowe gospodarstw leśnych sprzeczne by było z zamierzeniami ustawy, która w ust. 1 art. 3 klasyfikuje podatkowo grunta uprawne w stosunku do gruntów leśnych jak 50 do 5.

Nadmienić należy, iż przepisy o podatku gruntowym w odniesieniu do ogólnego obszaru gruntów, należących do jednego posiadacza i położonych w tej samej miejscowości używają terminu „posiadłość gruntowa" (por. § 2 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20.VI.1936 r. o wykonaniu ustawy o klasyfikacji gruntu dla podatku gruntowego Dz. U. nr. 62, poz. 453), który też byłby zapewne użyty w art. 4 p. 1 Dekretu, gdyby przepis ten, miał objemować wszystkie gospodarstwa (zarówno rolne, jak i leśne) o obszarze ponad 10 ha gruntu.

Reasumując powyższe należy uznać, iż w świetle przepisów art. 3 i art. 4 dekretu z dn. 13.IV. 1945 r. podwyżka podatku gruntowego w art. 4 pkt. 1 dekretu **stosowana być winna wyłącznie do gospodarstw rolnych, których eksploatacja gospodarcza oparta jest na uprawie rolnej** — natomiast nie obejmuje gospodarstw leśnych, opierających podstawy swej gospodarczej działalności na uprawie leśnej i eksploatacji drewna.

Podsekretarz Stanu

(—) **T. Dietrich**

51

MINISTERSTWO LEŚNICTWA Warszawa, dnia 31 sierpnia 1946 r.

Znak: Fin. 750/24

Sprawa: przedstawiania kart rejestracyjnych przy transakcjach handlowych.

Ministerstwo przesyła w załączeniu odpis uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 25 czerwca b. r. oraz okólnik Nr 32 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1946 r. Nr. 0—II—b—1/7 w sprawie przedstawiania przez kontrahentów przy wszelkich transakcjach handlowych kart rejestracyjnych do wiadomości i ścisłego przestrzegania postanowień uchwały przez przedsiębiorstwa i zakłady znajdujące się pod zarządem Dyrekcji Lasów Państwowych.

Równocześnie Ministerstwo wyjaśnia, że zgodnie z treścią powołanej na wstępie uchwały:

1) każdy kontrahent obowiązany jest przy zawieraniu transakcji handlowej przedstawić kartę rejestracyjną, przewidzianą w dekrecie z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U.

R. P. Nr. 3, poz. 23) na dowód, że spełnił obowiązek zgłoszenia do podatku obrotowego,

2) każde przedsiębiorstwo państwowe i samorządowe oraz przedsiębiorstwo pozostające pod zarządem państwowym lub samorządowym obowiązane jest odnotować na umowie (akcie porozumienia) Nr. i datę karty rejestracyjnej,

3) Nr i datę karty rejestracyjnej należy również odnotować na otrzymanych lub wystawionych rachunkach.

DYREKTOR BIURA FINANSOWEGO

(—) **Szkiłłądź**

PREZES RADY MINISTÓW
Nr. O—II—0—1/7.

Warszawa, dnia 24 sierpnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr. 32.

Do
wszystkich Obywateli Ministrów
w miejscu

Przesyłając drugostronną uchwałę Komitetu Ekoonmicznego Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1946 r., proszę Obywateli Ministrów o wydanie zarządzeń co do ścisłego przestrzegania postanowień uchwały przez przedsiębiorstwa, znajdujące się w sferze ich zakresu działania.

W zarządzeniach należy zaznaczyć, że obok numeru karty rejestracyjnej winna być przez przedsiębiorstwa notowana również daty karty rejestracyjnej oraz, że datę tę należy odnotować także, na otrzymanych lub wystawionych przez przedsiębiorstwa rachunkach.

Prezes Rady Ministrów

(—) **Edward Osóbka- Morawski**

UCHWAŁA

Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów

z dnia 25 czerwca 1946 r.

W związku z uchwalonym na posiedzeniach Rady Ministrów w dniach 28 marca i 16 maja 1946 r. dekretem o postępowaniu podatkowym nakłada się na przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe oraz na przedsiębiorstwa pozostające pod zarządem państwowym i samorządowym obowiązek wymagania od kontrahentów przy transakcjach sprzedaży lub zakupu towarów bądź w większych ilościach, bądź celem odsprzedaży lub przeróbki, przedstawiania kart rejestracyjnych przewidzianych w Dziale II dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr. 3, poz. 23) oraz notowania przez przedsiębiorstwa numerów kart rejestracyjnych i nazw wystawiających je urzędów oraz imion i nazwisk (nazw firm), na których imię i nazwisko (firmę) okazana karta rejestracyjna jest wystawiona, numery okazanych kart rejestracyjnych, nazwy wystawiających je urzędów oraz imiona i nazwiska (nazwy firm), na których imię i nazwisko (firmę) okazana karta rejestracyjna jest wysta wiona, powinny być odnotowane na otrzymanych lub wystawionych rachunkach.

52

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D.II. 12027/3/46
Sprawa: depozytów w walutach obcych.

Warszawa, dn. 6.IX. 1946 r.

OKÓLNIK Nr. 464

Administrowanie depozytami w obcych walutach wymaga w obecnej chwili szczególnej czujności i znajomości rzeczy. Jedynie instytucja posiadająca fachowe wiadomości oraz zorganizowany serwis informacyjny, może zawczasu przez odpowiednie kroki zapobiec stratom, jakie powstać mogą wskutek zmiany waluty, wycofania pewnych banknotów z obiegu itp.

W posiadaniu szeregu władz, urzędów i instytucyj znajdują się depozyty w obcych walutach. W myśl art. 528 K. Z. ciąży na przechowawcach obowiązek dokładania takiej staranności, jakiej zwykli dokładać przy przechowaniu rzeczy własnych. Ponieważ zaś przechowanie jest w danym wypadku funkcją urzędową, przeto, w razie przeoczenia przez depozytariuszy zmian, dotyczących zdeponowanej waluty, Skarb Państwa może być narażony na odpowiedzialność wskutek roszczeń odszkodowawczych deponentów, pomijając już stratę, jaką gospodarstwo narodowe poniesie wskutek utraty wartości waluty, stanowiącej depozyt.

Zapobiec temu można przez przeniesienie wszystkich depozytów w obcych walutach do Narodowego Banku Polskiego. Bank ten, będąc odpowiednio zorganizowany, może śledzić za zmianami, zachodzącymi w stosunkach walutowych krajów, w których walucie depozyt jest złożony i w miarę potrzeby przedsiębrać odpowiednie kroki dla zachowania wartości depozytów.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu prosi . . . .: o wydanie podległym władzom, urzędom i instytucjom zarządzenia, by posiadane z jakiegokolwiek tytułu depozyty w obcych walutach przekazały bezzwłocznie do Narodowego Banku Polskiego.

Narodowy Bank Polski przyjmie przesłane mu depozyty w obcych walutach w przechowanie, wystawiając kwity depozytowe. Narodowy Bank Polski będzie uprawniony do dysponowania depozytami w zakresie, w którym dyspozycja taka będzie, z uwagi na bezpieczeństwo depozytu, konieczna. W razie zmian w stanie depozytu Narodowy Bank Polski wystawi nowy kwit depozytowy na ten rodzaj waluty, na jaki skutkiem przeprowadzonej operacji dawna waluta zostanie skonwertowana.

Dyrektor Departamentu

53

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 czerwca 1946 r.

(Nr UR/2.I.1/84).

w sprawie remiz ochronnych dla zwierzyny.

Doceniając ważność remiz ochronnych dla zwierzyny w ogóle, a w szczególności założonych w nieruchomościach ziemskich przejętych na cele reformy rolnej, Ministerstwo podaje następujące wytyczne w tym przedmiocie:

1) w nieruchomściach ziemskich, przeznaczonych do parcelacji, w których znajdują się remizy ochronne, zasadniczo należy je w trybie art. 15 dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej wyłączyć z pod parcelacji,

2) w nieruchomościach ziemskich przeznaczonych do parcelacji, w których znajdują się laski do 25 ha, przy parcelacji tych lasków ze zmianą użytkowania ich, można wydzielić również w trybie art. 15 z pod parcelacji parcele do 1 ha z przeznaczeniem na remizy ochronne bez prawa zmiany użytkowania,

3) w nieruchomościach ziemskich przeznaczonych do parcelacji można wyłączać na cele ochrony remizy o obszarze do 0,5 ha w trybie art. 15,

4) w nieruchomościach ziemskich wyłączonych z pod parcelacji w trybie art. 15, a w których to wyłączeniach znajdują się remizy, należy przy przekazywaniu tych nieruchomości w protokółach zdawczo-odbiorczych zaznaczyć, że remizy te winny być nadal utrzymane,

5) sprawy wyłączeń, o których mowa w pkt 1,2 i 3 niniejszego, dokonuje się w każdym indywidualnym wypadku na wniosek powiatowych władz Polskiego Związku Łowieckiego,

6) przy pozytywnym ustosunkowaniu się do wniosków Powiatowej Komisji Ziemskiej i Komisarza Ziemskiego, wyłączenia można dokonać prowizorycznie przed uzyskaniem w tym przedmiocie dezycji Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, powziętej na zasadzie art. 15 dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Wojewódzkie Urzędy Ziemskie będą przedkładały Ministerstwu wnioski o wyłączeniu w trybie § 42 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1945 r. (Dz. U. R. P. poz. 51) powiatami,

7) wyłączone na cele ochrony zwierzyny remizy należy przekazać protokólarnie w dzierżawę Powiatowym Związkom Łowieckim, na warunkach określonych przez Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z uwzględnieniem zadań i celów Polskiego Związku Łowieckiego z warunkiem, że Związek będzie użytkował przekazane mu remizy, zgodnie z ich przeznaczeniem i że w tym celu będzie je należycie kultywował i utrzymywał,

8) o niniejszym zarządzeniu Powiatowe Urzędy Ziemskie winny powiadomić miejscowe władze powiatowe Polskiego Związku Łowieckiego.

Minister:
St. Mikołajczyk

KOMUNIKATY

54

KOMUNIKAT

PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY RZECZYPOSPOLITEJ WEDŁUG STANU NA DZIEŃ 20 WRZEŚNIA 1946 r.

Przedruk z wykazu Ministerstwa Administracji z dn. 25 września 1946 Nr Dz. 1646/46/WPr).

Nazwa województwa i powiatu	Siedziba
1. Białostockie	
1 Augustowski	Augustów
2 Białostocki gr.	Białystok
3 Białostocki	Białystok
4 Bielski	Bielsk
5 Łomżyński	Łomża
6 Sokólski	Sokółka
7 Suwalski	Suwałki
8 Szczuczyński	Grajewo
9 Wysoko-Mazowiecki	Wysoko - Mazowieckie
(1) Ełcki	Ełk
(2) Gołdapski	Gołdap
(3) Olecki	Olecko
2. Kieleckie	
1 Częstochowski gr.	Częstochowa
2 Częstochowski	Częstochowa
3 Iłżecki	Wierzbnik-Starachowice
4 Jędrzejowski	Jędrzejów
5 Kielecki	Kielce
6 Kozienicki	Kozienice
7 Opatowski	Opatów
8 Pinczowski	Pinczów
9 Radomski gr.	Radom
10 Radomski	Radom
11 Sandomierski	Sandomierz
12 Stopnicki	Busko-Zdrój
13 Włoszczowski	Włoszczowa
3. Lubelskie	
1 Bialski	Biała Podlaska
2 Biłgorajski	Biłgoraj
3 Chełmski	Chełm
4 Hrubieszowski	Hrubieszów
5 Kraśnicki	Kraśnik
6 Krastystawski	Krasnystaw
7 Lubartowski	Lubartów
8 Lubelski gr.	Lublin
9 Lubelski	Lublin
10 Łukowski	Łuków
11 Puławski	Puławy
12 Radzyński	Radzyń
13 Siedlecki	Siedlce
14 Tomaszewski	Tomaszów
15 Włodawski	Włodawa
16 Zamojski	Zamość
4. Rzeszowskie	
1 Brzozowski	Brzozów
2 Kolbuszewski	Kolbuszowa
3 Krośnieński	Krosno
4 Leski	Lesko
5 Jarosławski	Jarosław
6 Lubaczowski	Lubaczów
7 Łańcucki	Łańcut
8 Niżański	Nisko
9 Przemyski	Przemyśl
10 Przeworski	Przeworsk
11 Rzeszowski	Rzeszów
12 Sanocki	Sanok
13 Tarnobrzeski	Tarnobrzeg
14 Gorlicki	Gorlice
15 Jasielski	Jasło
16 Dębicki	Dębica
17 Mielecki	
5. Łódzkie	
1 Brzeziński	Brzeziny
2 Konecki	Końskie
3 Kutnowski	Kutno
4 Łaski	w Pabianicach
5 Łęczycki	Łęczyca
6 Łowicki	Łowicz
7 Łódzki	Łódź
8 Opoczyński	Opoczno
9 Piotrkowski	Piotrków
10 Radomszczański	Rradomsko
11 Rawski	Rawa Mazowiecka
12 Sieradzki	Sieradz
13 Skierniewicki	Skierniewice
14 Wieluński	Wieluń
6. Miasto Łódź	
3 powiaty grodzkie	
7. Pomorskie	
1 Brodnicki	Brodnica
2 Bydgoski gr.	Bydgoszcz
3 Bydgoski	Bydgoszcz
4 Chełmiński	Chełmno
5 Chojnicki	Chojnice
6 Grudziądzki gr.	Grudziądz
7 Grudziądzki	Grudziądz
8 Inowrocławski gr	Inowrocław
9 Inowrocławski	Inowrocław

Nazwa województwa i powiatu	Siedziba
10 Lipnowski	Lipno
11 Lubawski	Nowe Miasto
12 Nieszawski	Aleksandrów
13 Rypiński	Rypin
14 Sępoliński	Sępolno
15 Szubiński	Szubin
16 Świecki	Świecie
17 Toruński gr.	Toruń
18 Toruński	Toruń
19 Tucholski	Tuchola
20 Wąbrzeski	Wąbrzeżno
21 Włocławski	Włocławek
22 Wyrzyski	Wyrzysk
8. Poznańskie	
1 Chodzieski	Chodzież
2 Czarnkowski	Czarnków
3 Gnieźnieński gr.	Gniezno
4 Gnieźnieński	Gniezno
5 Gostyński	Gostyń
6 Jarociński	Jarocin
7 Kaliski	Kalisz
8 Kępiński	Kępno
9 Kolski	Koło
10 Koniński	Konin
11 Kościański	Kościan
12 Krotoszyński	Krotoszyn
13 Leszczyński	Leszno
14 Międzychodzki	Międzychód
15 Mogileński	Mogilno
16 Nowotomyski	Nowy Tomyśl
17 Obornicki	Oborniki
18 Ostrowski	Ostrów
19 Poznański gr.	Poznań
20 Poznański	Poznań
21 Rawicki	Rawicz
22 Turocki	Turek
23 Średzki	Środa
24 Śremski	Śrem
25 Szamotulski	Szamotuły
26 Wągrowiecki	Wągrowiec
27 Wolsztyński	Wolsztyn
28 Wrzesiński	Września
29 Żniński	Żnin
(1) Babimojski	Babimost
(2) Sulęciński	Sulęcin
(3) Gorzowski	Gorzów Wielkopolpolski
(4) Gubiński	Gubin
(5) Krośniewski	Krosno Odrzańskie
(6) Międzyrzecki	Międzyrzec
(7) Pilski i pow. Trzcianecki	Piła
(8) Rzepiński	Rzepin
(9) Skwierzyński	Skwierzyna
(10) Świebodziński	Świebodzin
(11) Strzelecki	Strzelce Krajeńskie
(12) Wschowski	Wschowa
(13) Zielonogórski	Zielona Góra
9. Śląskie	
1 Będziński	Będzin
2 Bielski	Bielsko
3 Chorzowski gr.	Chorzów
4 Cieszyński	Cieszyn
5 Katowicki gr.	Katowice
6 Katowicki	Katowice
7 Lubliniecki	Lubliniec
8 Pszczyński	Pszczyna
9 Rybnicki	Rybnik
10 Tarnogórski	Tarnowskie Góry
11 Sosnowiecki gr.	Sosnowiec
12 Zawierciański	Zawiercie
(1) Bytomski gr.	Bytom
(2) Bytomski	Bytom
(3) Dobrodzieński	Dobrodzień
(4) Gliwicki	Gliwice
(5) Głubczycki	Głubczyce
(6) Grodkowski	Grodków
(7) Kluczborski	Kluczbork
(8) Kozielski	Koźle
(9) Niemodliński	Niemodlin
(10) Niski z m. Nisą	Nisa
(11) Oleski	Oleśno
(12) Opolski z m. Opolem	Opole
(13) Prudnicki	Prudnik
(14) Raciborski	Racibórz
(15) Strzelecki	Strzelce
(16) Zabrzański gr.	Zabrze
(17) Gliwicki	Gliwice
10. Warszawskie	
1 Błoński	Grodzisk
2 Ciechanowski	Ciechanów
3 Działdowski	Działdowo
4 Garwoliński	Garwolin
5 Gostyński	Gostynin
6 Grójecki	Grójec
7 Makowski	Maków
8 Miński	Mińsk Mazowiecki
9 Mławski	Mława
10 Ostrołęcki	Ostrołęka
11 Ostrowski	Ostrów Mazowiecki
12 Płocki	Płock
13 Płoński	Płońsk
14 Przasnyski	Przasnysz
15 Pułtuski	Pułtusk
16 Radzymiński	Radzymin
17 Sierpecki	Sierpc
18 Sochaczewski	Sochaczew

Nazwa województwa i powiatu	Siedziba
19 Sokołowski	Sokołów
20 Warszawski	Warszawa
21 Węgrowski	Węgrów
11. Miasto st. Warszawa	
1 Połud. Warszawa	
2 Północ. Warszawa	
3 Prasko-Warszawa	
4 Śródm. Warszawa	
12. Krakowskie	
1. Bialski	Biała
2 Bocheński	Bochnia
3 Brzeski	Brzesko
4 Chrzanowski	Chrzanów
5 Dąbrowski	Dąbrowa
6 Krakowski gr.	Kraków
7. Krakowski	
8 Limanowski	Limanowa
9 Myślenicki	Myślenice
10 Miechowski	Miechów
11 Nowosądecki	Nowy Sącz
12 Nowotarski	Nowy Targ
13 Olkuski	Olkusz
14 Tarnowski	Tarnów
15 Wadowicki	Wadowice
16 Żywiecki	Żywiec
13. Gdańskie	
1 Gdyński gr.	Gdynia
2 Kartuski	Kartuzy
3 Kościerski	Kościerzyna
4 Morski	Wejherowo
5 Stargardzki	Starogard
6 Tczewski	Tczew
7 Gdański	Gdańsk
8 Gdański gr.	Gdańsk
(1) Elbląski	Elbląg
(2) Kwidzyński	Kwidzyń
(3) Lęborski	Lębork
(4) Malborski	Malbork
(5) Sztumski	Sztum
14. Wrocławskie	
(1) Bolesławiecki	Bolesławiec
(2) Brzeski	Brzeg
(3) Bystrzycki	Bystrzyca Kłodzka
(4) Głogowski	Głogów
(5) Górowski	Góra
(6) Jaworski	Jawor
(7) Jeleniogórski	Jelenia Góra
(8) Kamiennogórski	Kamienna Góra
(9) Kłodzki	Kłodzko
(10) Kożuchowski	Kożuchów
(11) Legnicki	Legnica
(12) Lubański	Lubań

Nazwa województwa i powiatu	Siedziba
(13) Lubiński	Lubin
(14) Lwówecki	Lwówek Śląski
(15) Milicki	Milicz
(16) Namysłowski	Namysłów
(17) Oławski	Oława
(18) Oleśnicki	Oleśnica
(19) Dzierżoniowski	Dzierżoniów
(20) Strzeliński	Strzelin
(21) Szprotawski	Szprotawa
(22) Sycowski	Syców
(23) Środzki	Środa Śląska
(24) Świdnicki	Świdnica
(25) Trzebnicki	Trzebnica
(26) Wałbrzycki	Wałbrzych
(27) M. Wałbrzych gr.	Wałbrzych
(28) Wrocławski gr.	Wrocław
(29) Wrocławski	Wrocław
(30) Wołowski	Wołów
(31) Żarski	Żary
(32) Ząbkowicki	Ząbkowice Śląskie
(33) Zgorzelecki	Zgorzelec
(34) Złotoryjski	Złotoria
(35) Żagański	Żagań
15. Szczecińskie	
(1) Białogardzki	Białogard
(2) Bytowski	Bytów
(3) Chojeński	Chojna
(4) Choszczeński	Choszczno
(5) Człuchowski	Człuchów
(6) Drawski	Drawsko
(7) Gryficki	Gryfice
(8) Gryfiński	Gryfino
(9) Kamieński	Kamień Pomorski
(10) Kołobrzeski	Kołobrzeg
(11) Koszaliński	Koszalin
(12) Łobezki	Łobez
(13) Miastecki	Miastko
(14) Myśliborski	Myślibórz
(15) Nowogardzki	Nowogard
(16) Pyrzycki	Pyrzyce
(17) Sławiński	Sławno
(18) Słupski	Słupsk
(19) Stargardzki	Stargard
(20) Szczeciński	Szczecin
(21) Szczeciński gr.	Szczecin
(22) Szczecinecki	Szczecinek
(23) Wałecki	Wałcz
(24) Woliński	Świnoujście
(25) Złotowski	Złotów
16. Olsztyńskie	
(1) Braniewski	Braniewo
(2) Bartoszycki (część)	Bartoszyce
(3) Giżycki	Giżycko

Nazwa województwa i powiatu	Siedziba	Nazwa województwa i powiatu	Siedziba
(4) Iławecki (część)	Iławka	(12) Ostródzki	Ostróda
(5) Kętrzyński	Kętrzyn	(13) Pasłęcki	Pasłęk
(6) Lidzbarski	Lidzbark Warm.	(14) Piski	Pisz
(7) Morąski	Morąg	(15) Reszelski	Reszel
(8) Mrągowski	Mrągowo	(16) Suski	Susz
(9) Nidzicki	Nidzica	(17) Szczycieński	Szczytno
(10) Olsztyński gr.	Olsztyn	(18) Węgorzewski	Węgorzewo
(11) Olsztyński	Olsztyn		

[1]) Numer porządkowy powiatu wzięty w nawiasy wskazuje, iż powiat administracyjnie należy do kompetencji Ministerstwa Ziem Odzyskanych.

[2]) Wszystkie powiaty Ziem Odzyskanych województwa poznańskiego wchodzą w zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego poznańskiego w Gorzowie.

[3]) Wszystkie powiaty Ziem Odzyskanych województwa śląskiego wchodzą w zakres działania ekspozytury urzędu wojewódzkiego śląskiego w Opolu.

[4]) Powiaty woj. wrocławskiego oznaczone numerami porządkowymi: 1, 4, 6, 7, 8, 10 ; 11; 12; 13; 14; 21; 31, 33, 34, i 35 wchodzą w zakres działania ekspozytury wrocławskiego urzędu wojewódzkiego w Bolesławcu.

[5]) Powiaty woj. szczecińskiego oznaczone numerami porządkowymi: 1, 2, 5, 6, 11, 13, 17, 18, 22, 23 i 25 wchodzą w zakres działania ekspozytury szczecińskiego urzędu wojewódzkiego w Szczecinku.

ROZPORZĄDZENIA

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 grudnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 28 stycznia 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych, podległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie § 23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. o uposażeniu funkcjonariuszów administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 67) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 28 stycznia 1946 r. o należnościach funkcjonariuszów, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministerstwu Leśnictwa, w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe — wprowadza się zmiany natępujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom administracji lasów państwowych przysługuje:

I. W razie podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

1) diety za czas trwania tej podróży.

2) zwrot kosztów przejazdu oraz

3) zwrot kosztów noclegu.

II. W razie delegacji do miejscowości położonej poza zwykłym ich miejscem służbowym:

1) diety za czas przejazdu i za czas pozostania w delegacji,

zwrot kosztów przejazdu oraz

3) zwrot kosztów noclegu.

III. W razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:

1) diety dla przeniesionego za czas przejazdu do nowego miejsca służbowego i za pierwszą dobę pobytu w tymże miejscu, oraz dla jego członków rodziny za taki sam czas w wysokości 75% diet przysługujących przeniesionemu,

2) zwrot kosztów przejazdu dla przeniesionego oraz dla jego członków rodziny,

3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego,

4) ryczałt za przeniesienie".

2) § 5 otrzymuje brzmienie:
„Funkcjonariusze administracji lasów państwowych otrzymują diety w wysokości 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziem Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł.".

3) §§ 6 i 9 skreśla się.

4) Po § 33 wprowadza się postanowienia w brzmieniu następującym:

„§ 33a. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noce spędzone w miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej podczas całego okresu pobytu w tej miesjcowości.

2. Funkcjonariusz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 33 b. Zwrot kosztów noclegu, przysługuje tylko do wysokości 120 zł. za nocleg i tylko w tym przypadku, jeżeli funkcjonariusz z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu noclegowym. Fakt niekorzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym powienien być uwidoczniony w postaci adnotacji służbowej na delegacji.

§ 33 c. Podstawą do obliczenia kosztów noclegu są rachunki hoteli. Rachunki będą uwzględniane tylko do wysokości określonej w § 33 b.

§ 33 d. W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 50 zł. za każdą noc spędzoną w miejscowości będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 33 a, ust. 2".

5) W § 37 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji".

6) W § 47 ust. 1, otrzymuje brzmienie:

„1. Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegu z tytułu podróży służbowej krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od dnia następnego po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego".

7) W § 49 ust. 1, otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety, zwrot kosztów podróży i noclegów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację".

8) W § 50 ust. 1, otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom, udającym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet".

9) § 51 otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, Minister Leśnictwa może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 17 października 1946 r.

Minister

St. Tkaczow

Cena niniejszego numeru zł. 52.–

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO LEŚNICTWA, WARSZAWA, UL. WAWELSKA 52/54.

Narodowy Bank Polski w Warszawie — rachunek żyrowy, Państwowy Bank Rolny w Warszawie rachunek bieżący Nr 341.

Druk. „AUTOMA", Warszawa, ul. Wileńska 7.